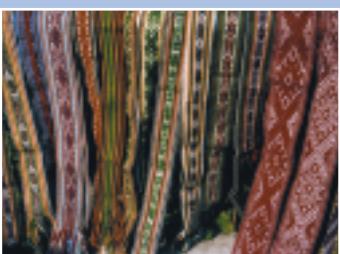

universitātes avīze

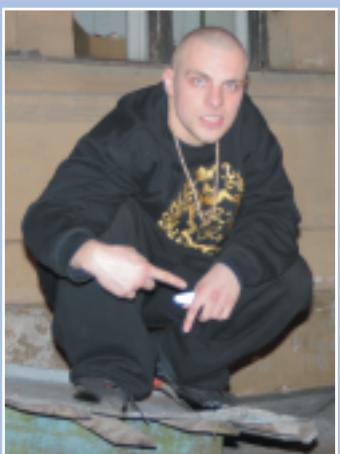
13 numurs
Pirmdiena, 19. aprīlis

Par LU dienesta viesnīcām stāsta Studentu Padomes Sociālo lietu komisijas vadītājs Mārtiņš Umbrasko – 8. lpp.

Filoloģijas fakultāte
un Latvijas televīzija
uzņēmusi videofilmu
par Latgali – 9. lpp.

Universitātes Studentu
radio NABA ēterā
dīdžejs Ozols – 10. lpp.

Mārtiņa un Kaspara
NĀKOTNES VĪZIJAS –
10. lpp.

Kredīts – cerība pašiem uz sevi! Latvijas bankas atbild uz studentu biežāk uzdotajiem jautājumiem

GITA LIEPIŅA,
“Universitātes Avīze”

Latvija nevar lepoties ar derīgajiem izrakteniem, tādēļ vienīgā mūsu valsts bagātība ir zināšanu resursi un izglītoti cilvēki. Par savu skolu, kur iegūt augstāko akadēmisko izglītību, mēs esam izvēlējušies Latvijas Universitāti, taču aizvien mazāks skaits no mums to iegūt par velti. Kā zelta vidusceļu daudzi ir izvēlējušies kreditu. Kas tas tāds un kā to saņemt, zina praktiski visi, taču par tā atdošanas procesiem vēl jo projām ir neatbildēti jautājumi. Tādēļ LU Kredītu piešķiršanas komisija, LU Studentu serviss, Hansabanka, Unibanka un Parekss banka atbild uz studentu visbiežāk uzdotajiem jautājumiem par studiju un studējošo kredītu atdošanas procesiem.

KASPARS NEVEDOMSKIS,
Parekss bankas kreditprojektu vadītājs:

“Atceros to laiku, kad pats biju students – visos transportos braucu “pa zaķi” un visās ballītēs gāju iekšā par brīvu. Toreiz, un, iespējams, arī tagad, tas bija tāds tipiska studenta stils – pēc iespējas mazāk iztērēt savu personīgo naudu. Katra, pašam neko nemaksājot, iegūtā lieta vai apmeklētā ballīte padarīju studentu citu acis vēl foršaku: “Skat’ kā šitais visur māk tikt par brīvu!” Bet tas viss ir līdz reizei. Cilvēki, kas ir braukājuši pa ārzemēm, zina, ka tur daudzos

veikalos ceļu malās nav pārdevēju. Preces ar kārtējiem pielikumiem cenām ir brīvi izliktas apskatei un cilvēki, kuri vēlas tās nopirkst, apstājas, atstāj attiecīgo naudas summu, paņem preci un aizbrauc. Nevienam neienāk prātā doma, ka varētu kaut ko panemt nesamaksājot. Brīdis, kad students no bankas saņem pirmo brīdinājumu par kredīta atdošanas kavējuma soda procentiem, ir tā reize, kad beidzot jāreagē. Visideálākajā gadījumā viņam pašam ir jāsazinās ar banku. Neviena studenta panemtā kredīta summa nav tik liela, lai tās dēļ būtu vērts izvairīties no tās atdošanas un tādejādi apdraudēt savas nākotnes iespējas

izmantot citus kredīta veidus – nekustamā īpašuma, transporta līdzekļu un patēriņa preču iegādei. Stāsti par “divmetrigiem skapjiem”, kuri, tajos gadījumos, ja cilvēks neatdod kredītu, ierādīs pie viņa mājās, lai aprakstītu mantu, ir baumas. Neviena banka nekad neko ļaunu nedarīs, ja cilvēks arī pats no savas puses izrādis ieinteresētību par sava konta stāvokli. Pat ja ir jau “ielaiests” kredīta soda procentu parāds, tik un tā nav par vēlu, lai ierastos bankā un cilvēcīgā sarunā rastu kopīgu risinājumu. Un risinājums ir vienmēr. Bankas nav ienaidnieki. Tās ir studentu sabiedrotie.”

► Ceturta lapa

Pēc pusgada Berlīnē Latvija no internacionāla skatupunkta

ANDA LASE,
“Universitātes Avīze”

SANITA ČEVERE pašreiz ir akadēmiskajā mācību pārtraukumā, un septembrī domā atsākt studijas Latvijas Universitātes Sociālo zinātnu fakultātes Socioloģijas nodalas 4. kursā. Sanita pusgadu atradās Vācijā, Berlīnē, Brīvpārīgo apmaiņas projektā “Promotion of Tole-

ranz”, ko organizēja nevalstiskā organizācija “Deutsch – Russisch Austausch” (Vāciešu – Krievu apmaiņa). Pusgada ilgā projekta mērķis bija Eiropas austrumu valstu jauniešu iesaistīšana un iepazīstināšana ar tolerances un integrācijas jautājumiem un problemātiku Rietumeiropā. Sanita dalās iespējdos par Berlīnē pavadīto laiku.

► Vidus lapa

GITA LIEPIŅA,
numura redaktore

Jau vairākas dienas galvā skan kaut kur dzirdētas dziesmas vārdi: "Ir tik daudz, ko nemt, man vēl, bet jāizvēlas viens." Jā, bet kas? Jo īpaši, ja viss ir tik ļoti daudz! Daudz darbu. Daudz draugu. Daudz nepiepildītu sapņu. Es varētu nemt visu! Man būtu, kā visiem!

Tikai, kas der visiem, ne der nevienam... Tad varbūt es varētu meģināt izvēlēties no katra pa vienam? Vienu bezrūpībā aizvadītu nakti viesnīcā. Vienu vēl pirms priekšnieka atnākušu ritu darbiņā. Un vienas "piedod-par-šodienu" pusdienas ar Viņu glaunā restorāniņā. Un tā katra trešā diena kā nepareizu izvēlu bezgalība. Pārvilkta pāri ar markēri "ritdien šodienu būs vakardiena".

Es tīkko sapratu... Visparējāk ir izvēlēties no visa tikai vienu. Ja esi bez grēka, var iest ar akmeni, jo es neizvēlēšos nevienu! Nebūs man daudz darbu. Un nebūs arī viens. Nebūs naktis. Un nebūs Viņa!

Un ko izvēlies Tu? Līdz brīdim, kad Tavā galvā sāks skanēt kaut kur dzirdētas dziesmas vārdi: "Ir tik daudz, ko nemt, man vēl, bet jāizvēlas viens."

universitātes avīze

Latvijas Universitātes izdevums
Iznāk kopš 25.09.1922.

Adrese: Raiņa bulv. 19 -127,
Rīga, LV - 1586
Tālrunis: 7034328
Faks: 7034438
E-pasts: luua@lu.lv

NUMURA REDAKTORE:
Gita Liepiņa,
e-pasts: Gita.Liepina@lu.lv

ZINU REDAKTORE:
Inese Apse,
e-pasts: Inese.Apsē@lu.lv

ŽURNĀLISTE:
Anda Lase,
e-pasts: Anda.Lase@lu.lv

MAKETĒTĀJA:
Ilze Stikāne,
e-pasts: Ilze.stikane@nims.lv

FOTOGRĀFS:
Toms Grīnbergs,
Tālrunis: 7034383,
e-pasts: Toms.Grīnbergs@lu.lv

Reģistrācijas apliecība nr. 535.
© Pārpublicēšanas un cītešanas
gadījumā atsauce uz "UA" obligāta.

www.lu.lv/ua

Apgleznota suņa mugura

BARBA MEDNE,
LU Ekonomikas
un vadības fakultātes sudente

Aprīļa sākumā Labklājības ministrijā Rīgā, Skolas ielā 28 tika atklāta Latvijas Universitātes studentes IEVAS ZĪTARES gleznu izstāde, kas ikvienam interesentam ir atvērta visu aprīli. Tā kā šogad leva ir iecerējusi absolvēt Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāti, aicināju viņu izteikt vēlējumu savai augstskolai. Meitene smaidot klusēja, līdz draudzene tomēr pačukstēja: "Lai Universitāte parūpētos arī par tādiem studentiem kā leva, lai cilvēki ar kustību traucējumiem varētu normāli iekļūt savā augstskolā, arī ar ratiņiem..."

"Mani sauc Ieva Zītare.

Piedzimu un uzaugu Rīgā, tur arī spēlējos smilšukastē. Nejauši atradu otu. Sāku gleznot. Visur – uz asfalta, uz

Labklājības ministrijā LU studentes gleznu izstāde

majām, uz suņa muguras. Bija man tāds mazīnš, starp citu – pekinietis.

Viendien nomaldījos un ieraudzīju LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāti. Iegāju, iepatīkā, paliku.

Kas man lāva izturēt tik ilgi? Pasniedzējs Juris Utāns. Parasti sastopams, palīdzot

studentiem iemācīties kartonu mīlēt un otu pareizi turēt. Visādi mums tur gāja, bet ar "ellām" gleznot iemācījos.

Varbūt tieši viņam jāsaka paldies par to, ka milu un allaž milēšu terpentīna smaržu. Tā nu es gleznoju...

Un te nu es esmu."

Uzmanīgi!

MAIJA VIEDE,
LU Medicīnas fakultātes studente

Šī vēstule ir tikai lūgums. Es zinu, ka ir iestājies pavasarī un visi kā sajukuši vēlas kert sauli uz ielām un mājas pie logiem. Bet.... jūs tikai, lūdu, lūdu, neaizmirstiet par drošību. Ir bezgala skumji un bāsi skatīties, kā mašīnas izmisīgi bremzē pie gājēju kājām, kad tie šķērso ielu pie sarkanās gaismas. Jūs jau tikai domājat par sevi, par to, kā ātrāk nokļūt galā, bet ir jau arī citi, tie, kas to redz, un viņiem sirds salecas. Ja vēl klāt pie liek traumu no bērnības, kurā redzēts, kā mašīna notriec kākti, balodi vai vecu tantinu, tad pavasarīs sāk likties kā baiss laiks, kurā ir iespēja zaudēt loceklus, dzīvību un arī pažīnas. Tāpēc, lūdu, eset uzmanīgi, arī tie, kas sēž pie stūres un kam saule spid acīs. Ir vērts sargāt savus loceklus un citu nervus. Tik tiešām, jo vēl jau priekšā ir vasara.

Darīsim to netradicionāli

EVITA KAMZOLA,
LU Psiholoģijas un
pedagoģijas fakultātes studente

Aprīla nogalē, 29. aprīlī, PPF tiks organizētas netradicionālās sporta spēles, kurās būs iespēja piedalīties un parādīt savus spēkus ne tikai LU, bet arī citu augstskolu studentiem. Esiet modri, uzmanīgi un atsaucīgi – ne-nokavējet, jo pieteikties spēlēm ir iespējams tikai PPF SP (tel. 7034044) līdz 23. aprīlim. Dalības maksas Ls 10. Pulcēšanās plkst. 16:00 fakultātes priekšā.

PPF netradicionālās sporta spēles organizē Latvijas Universitātes Pedagoģijas un psi-

holoģijas studentu pašpārvalde (LU PPF SP) sadarbībā ar sporta izglītības nodaļas pa-sniedzējiem.

Spēlēs būs iekļauti maksimāli netradicionāli, interesanti, nepierasti un pārsteidzoši sporta veidi. Kā jau ierasts, pēc spēlēm kopā uzkodisim un iedzersim. Tēju!

Netradicionālajās sporta spēlēs aicināti piedalīties studenti no 13 LU fakultātēm, ieskaitot arī pasniedzējus, kā arī studenti no citām augstskolām.

Norises vieta – svaigā gaisā, Imantas mežā pie fakultātes un apkārt tai. Kas pavasarī var būt labāks par svaiga gaisa un saulites baudīšanu, ja vēl visapkārt ir tāda

publika kā studenti... Ko vēl vairāk var vēlēties?

Lai dalībniekiem būtu īstā noskaņa, netradicionālo sporta spēļu atklāšana sākīs ar svinīgu gājienu apkārt fakultātei un olimpiskās uguns iedegšanu. Kā jau pēdējā laikā ierasts, neiedomājami ir PPF pasākumi bez vienreizējās, elegantās, neatkarotajāmā Studentu pašpārvaldes grupas "Trikotāža 10" uzstāšanās, ko varēsim vērot arī sporta spēlēs kā ie-sildītājus aktivājām sporta izdarībām!

Vakara noslēgumā, kad būsim izvērtējuši pašus aktivākos un labākos netradicionālā sporta dalībniekus, apbalvojam uzvarētajus, kuri savā ipa-

šumā iegūs "celzīmes" burvīgiem, neatkarotajām celjumiem, kā arī sponsoru sarūpētās pārsteiguma balvas. Tā ir pelnīta atpūta pēc labi padarīta darba, par godu visiem spēļu dalībniekiem – varēsim atpūsties, cept desīnas un izvingrināt stīvās kājas.

Kā jau visos kartīgos pasākumos, sekos arī neoficiāla daļa – neatkarotajāmākais šī pavasara "tušinš" *pedagogos* kopā ar grupu "SILENCE OF VIOLENCE", "THE MUNDANE" un Dj NORAS ritmiem.

Visiem sporta spēļu dalībniekiem ieeja pasākumā bez maksas. Nāciet un atpūtieties kopā ar mums, līdzīgi nemot pavasarīgi Saulainu noskaņojumu un možu garu!

Radošā gara valības

LU Vēstures
un filozofijas fakultātes
Studentu pašpārvalde

Latvijas Universitātes Vēstures un Filozofijas fakultātē (LU VFF) notiek labākie pasākumi, tas ir jau sen zināms fakts. Piedalīties un justies kā savā kabatā ir aicināts katrs students, un tas ir bezgala svarīgi, jo citādi varētu šķist, ka ēkā, kas atrodas netālu no Brīvības pieminekļa, ir iemītinājusies komūna, kas nelaiž kārti nevienu un izvairās no kontakta ar svešniekiem.

VFF Studentu pašpārvaldes telpās satiku Edgaru Vylcānu, kurš, paglaudijs mani

pa spalvai ar tādiem patika-miemi vārdiem, kā "Tu feini izskaties", pastāstīja man par to, kas virmo gaisā: "Mūsu fakultāte ir brīvdomātāji, tāpēc mēs darām, kā gribam un iepūtēt lipā!" Neapšaubāmi, telpās ir svaigs gaiss un logi ir plaši atvērti gan trokšņiem no ielas, gan arī vēl-mēno studentu puses.

Tādēļ pēc pietīcīgā ievada lai seko iztirzājums jeb – kas notiek LU VFF fakultātē? Ir izsludināts konkurs "Sekundes daļa", kas aicina LU VFF studentus iesniegt fotogrāfijas un piedalīties tajā. Fotogrāfija kā iemūžinātā daļa no dzīves, mirklu atmirgojums un pieredzes svars, raksturos un stāstīs par jaunajiem prātiem, kamēr visi

Attieksme pret dzīvi ir: "O...jā!"

būt atbilstoša visiem parametriem, gaiša un radoša, tumša un iznīcināša, kā jau pieejamo mūzu un kentauru dažādība.

Noslēgumā jāatzīmē, ka vi-si šie pasākumi ir jaunās VFF SP nopelns, tādēļ vienīgais, kas jums atliek, ir novēlēt tai veiksmi un cerēt, ka būs vēl un vēl.

Latvijā visvairāk studentu, vismazāk doktorantu

INESE APSE,
LU Preses centrs

Pēc Centrālās statistikas pārvaldes aprēķiniem, Latvija, lai gan ir vadošā valsts Eiropā pēc studējošo skaita uz 10 000 iedzīvotājiem, ir vienā no pēdējām vietām pēc doktorantūru pabeigušo skaita, vēsta informācija LETA. Latvijā 2001./2002.mācību gadā doktora disertāciju aizstāvēja 64 jaunie zinātnieki. Tas ir 15 reizes mazāk nekā Vācijā.

Skaitlī liecina, ka uz 1000 iedzīvotājiem 2003./2004. m. g. Latvijā ir 55 studējošie studenti, doktorantūru pabeidz Vācijā. Tikai trijās Eiropas valstis, neskaitot Latviju, doktorantūru pabeigušo skaits ir mazāks par 100 studentiem. Piemēram, Igaunijā 2002.gadā doktorantūru pabeidza 149 studenti, bet Lietuvā – 261.

Lai veicinātu doktorantūrā studējošo skaitu, ir apstiprināta nacionālā programma, kura aptver piecas universitātes. Līdz 2008.gadam šīnī programmā no Eiropas Savienības plānots saņemt astoņus miljonus latu, kas ir 5000 – 6000 latu

Uz 1000 iedzīvotājiem 2003./2004. m. g. Latvijā ir 55 studējošie

gadā vienam cilvēkam. Pēc IZM aprēķiniem, doktorantūrā studējošie saņems ikmēneša stipendiju no Ls 120 līdz Ls 180. Tāpat katram studentam tiks nodrošināts Ls 700 un Ls 1000 finansējums gadā attiecīgi komandējumiem un pētniecības darbiem. ES nauda tiks izmantota arī jaunu pētniecības iekārtu iegādei.

IZM prognozē, ka tādējādi trīs gadu laikā doktorantūras absolventu skaits varētu pieaugt līdz 180 – 200 gadā. ■■■

Bioloģijas studentu konferences "Inbisco" rezultāti

MARTINA BALTKALNE,
Bioloģijas fakultātes studente

Aprīļa pirmajās dienās Bioloģijas fakultātē notika 1.starptautiskā bioloģijas studentu konference "Inbisco", kurā 37 studenti no Latvijas, Lietuvas, Igaunijas, Polijas, Čehijas, Ungārijas un Lielbritānijas divas dienas aizstāvēja prezentācijas par savu pētniecisko darbu un stiprināja draudzības saites jauno zinātnieku starpā. Konferences žurijs bija Bioloģijas fakultātes mācībspēki un zinātnieki.

Par labākajiem darbiem tika atzīti: molekulārās bioloģijas un mikrobioloģijas sekcijā – Reinis Balmaks no Rīgas Stradiņa universitātes ar darbu "Hepatita B virusa apvalka daļīnu pielietojums par melanomai specifiska MAGE antigēna epitopa nesēju", cilvēka un dzīvnieku fizioloģijas sekcijā – Stephanie Broszeit no Plimutas universitātes (Lielbritānija) ar darbu "Transkripcijas faktoru loma virišķā gametofīta attīstībā". Balvu par labāko stenda

Bioloģijas studentu konferences "Inbisco" organizatori

krastes krabja *Carcinus maenas* mitohodriju superoksida dismutāzi", zooloģijas sekcijā – Sean Lindsley-Leake no Plimutas universitātes ar darbu "Korallja *Eunicella verrucosa* epibiontu sabiedriba un skeleta ultrastruktūra", botānikas un augu fizioloģijas sekcijā no Čarlza universitātes (Ungārija) ar darbu "Seno medicīnas metožu pēdas 10. – 11. gadsimta Ungārijas teritorijas apdzīvotājā kaulos". ■■■

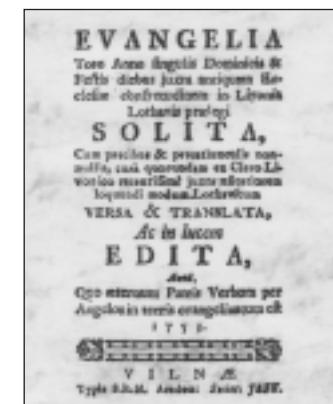
prezentāciju ieguva Hristina Gapešina no Latvijas Universitātes ar darbu "Nervu augšanas faktora receptoru izplatība un iespējamā loma dažos neneirālo audu veidos". Īpašo organizatoru balvu par labāko uzstāšanos ieguva Zsolt Bereczki no Šegeidas universitātes (Ungārija) ar darbu "Seno medicīnas metožu pēdas 10. – 11. gadsimta Ungārijas teritorijas apdzīvotājā kaulos". ■■■

Pirmais latgaliešu izdevums!

14.aprīlī Rīgas Latviešu biedrības nama Baltajā zālē notika izdevuma "Evangelia toto anno (1753). Pirmā latgaliešu grāmata" atvēršanas svētki. Grāmata veltīta "Evangelia toto anno" (1753) 250 gadu jubilejai un latīnu burtu drukas aizlieguma atceļšanas (1904) simtgadei.

1753.gadā Vilniā izdotā grāmata "Evangelia toto anno" ir pirmā līdz mūsdienām saglabājusies latgaliešu grāmata. Tā ir Latgales latviešu rakstu valodas pamats, svarīgs latviešu valodas vēstures avots un nozīmīgs kultūrvēsturisks piemineklis.

Izdevumā iekļauts 1753.gada "Evangelia toto anno" faksimilavideojums, vārdu un to gramatisko formu rādītājs, kā arī kultūrvēsturisks apcerējums latviešu literārajā valodā, latgaliešu rakstu valodā, institūts. ■■■

kā arī lietuviešu un angļu valodā par latgaliešu rakstu valodas attīstības gaitu.

Izdevuma "Evangelia toto anno (1753). Pirmā latgaliešu grāmata" tapšanā sadarbojās Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas dibinātā Valsts valodas komisija, Valsts valodas aģentūra, Latvijas Universitātes Latviešu valodas institūts. ■■■

Komisijā apstiprināti LU profesori

Valsts presidente Vaira Vīķe-Freiberga un Ministru prezidents Indulis Emsis aizvadītajā nedēļā parakstīja rīkojumu par Valsts prezidenta institūcijas pašpārnē izveidotās Stratēģiskās analīzes komisijas pamatsastāvu.

Tas apstiprināts šādi: Komisijas priekšsēdētāja: Žaneta Ozoliņa – LU profesore, LU Sociālo zinātņu fakultātes Politikas zinātņu nodaļas vadītāja; Komisijas pamatsastāva loceklis: Elmārs Grēns – LU profesors, LU Biomedicīnas pētījumu un studiju centra zinātniskais direktors; Aivars Stranga – LU profesors, Vēstures un filozofijas fakultātes Latvijas vēstures katedras vadītājs; Pēteris Zvidriņš – LU profesors, LU Ekonomikas un vadības fakultātes Statistikas un demogrāfijas katedras

vadītājs; Ilmārs Rimševics – Latvijas Bankas prezidents; Ineta Ziemele – profesore, Rigas Juridiskās augstskolas profesore; Gints Grūbe – politologs, TV redaktors.

Stratēģiskās analīzes komisijas veidotāji un pārstāvji cer, ka šī institūcija klūs par radošu forumu, kurā Latvijas zinātnieki un intelīgence apspriestu valsts stratēģiskās intereses pasaule.

Komisijas vadītāja Žaneta Ozoliņa uzsvēra, ka ziņa par komisijas tapšanu ir izauskusi lielu sabiedrības interesi un pozitīvu ažiotāžu studentu vidū, un tas nozīmē lielu atbildību par komisijas nākotni. Ozoliņa sacīja, ka saskata par komisijas darba mērķi valsts interešu redzējumu vismaz 10 gadu perspektīvā, tajā skaitā palīdzot norādīt uz tiem šķēršļiem, kas novēršami mērķa sniegšanai. ■■■

Apskatāmi ziedoši kaktusi

Pavasarī kaktusi ir izgājuši miera periodu, atmodušies no ziemas miega un atsākuši augšanu. Latvijas Universitātes Botāniskajā dārzā augu mājās jau zied daļa no kaktusiem. Adatainā Dienvidamerikas augu ziedi vēl apmēram divus mēnešus aprīlī un maijā priečēs apmeklētājus. Kaktusus burvība slēpjas to daudzveidībā un ziedu krāšņumā. Augu mājās ir pie 400 taksonu jeb sugu dažādību.

Patlaban Botāniskajā dārzā zied arī pavasara sīpolpūķes, sniegpulkstenītes, krokusai, apskatāmi citi pavasara ziedi. Tuvākajā laikā Botāniskajā dārzā ziedēs magnolijas, gaidāmī pirmie rododendru ziedi.

Botāniskais dārzs (Kandavas ielā 2) atvērts apmeklētājiem no 9.00 – 16.00 katru dienu, arī sestdienās un svētdienās. Ieejas maksa skolēniem Ls 0,20; pieaugušajiem Ls 0,70. ■■■

Latvijas bankas atbild uz studentu

◀ 1 lapa

GITA LIEPIŅA,
"Universitātes
Avīze"

LATVIJAS UNIVERSITĀTE:
LOLITA SPRUĢE,
LU Akadēmiskā departamenta
direktora vietniece,
LU Kreditu piešķiršanas komisijas
priekšsēdētāja.

SANDRA GRĀMATINA,
LU Studentu servisa metodike,
LU KPK sekretāre.

HANSABANKA:
EVITA OZOLA,
Dokumentāro operāciju
un kreditadministrēšanas
nodaja, kreditu administrator
SANITA MĀČA,
Dokumentāro operāciju
un kreditadministrēšanas
nodaja, kreditu administrator

UNIBANKA:
ILZE KRICKA,
Darījumu nodrošināšanas
speciālists kreditdarbā

**Par konkrēti kurām ar
kreditu pieteikšanas, sa-
ņemšanas un atdošanas
procesiem saistītajām lie-
tām atbildību uzņemas
Latvijas Universitātes Kre-
ditu piešķiršanas komisija,
un attiecīgi kurās ar kredi-
tiem saistītajās problēmās
studentiem ir jāvēršas pie
jums Latvijas Universitātē,
nevis pie attiecīgās kreditu
izsniedzošās bankas?**

**LATVIJAS UNIVERSI-
TĀTE:** Pirmā instance, kurā
tie izskatīti kreditus saņemt
gribošo studentu iesniegumi,
ir fakultāšu kreditu piešķirša-
nas komisijas. LU Kreditu pie-
šķiršanas komisija (LU KPK)
informē studējošos par iespē-
jām saņemt studiju un studē-
jošo kreditus. Katra semestra
sākumā, izvērtējot studējo-
šo sekmību, LU KPK izskata fa-
kultāšu iesniegtos pieprasīju-
mus kreditu piešķiršanai. Tā-
lākais komisijas pienākums ir
informēt kreditu pieprasītājus

par IZM SF apstiprinātajiem
un noraidītajiem kreditu pie-
prasījumiem. Visbiežāk norai-
dījumi no Studiju fonda tiek
saņemti tajos gadījumos, ja
kredīta pieprasītājs jau izman-
to kreditu, studējot citā augst-
skolā, ja kredīta pieprasītājs
pats ir kāda kreditnēmēja gal-
votājs vai arī, ja studenta stu-
dē neakreditētā studiju pro-
grammā.

LU KPK reizi mēnesi apkopo
informāciju no fakultātēm
un studējošajiem. Pamatojoties
uz saņemto informāciju,
atbilstoši IZM Studiju fonda
un IZM Augstākās izglītības
un zinātnes departamenta iz-
strādātajām veidlapām, līdz
kārtējā mēnešā pēdējam datu-
mam paziņojam atbildīgajām
institūcijām par grozījumiem
studiju un studējošo kreditu
saņēmēju sarakstā. Konsultē-
jam arī fakultātēm un studējo-
šos ar kreditiem saistītos jaun-
tajumos un pēc iespējas cen-
šamies palīdzēt.

**Kāpēc, nesmot studiju
kreditu, studentam vispirms
savā augstskolā (tagad pēc jaunajiem noteiku-
miem bankā) ir jāiemaksā
attiecīgā naudas summa,
un tikai pēc tam viņam tiek
piešķirts viņa prasītais stu-
diju kredits?**

UNIBANKA: Mūsu rīcībā
nav informācijas par šādu pra-
sību vai praksi. Acīmredzot, ja
ir izveidojusies šāda situācija,
tā ir konkrētās augstskolas,
nevis bankas prasība.

HANSABANKA: Tas ir at-
karīgs no katras skolas iekšē-
jas politikas, jo banka šādas
prasības neizvirza.

**LATVIJAS UNIVERSI-
TĀTE:** Kredīta saņemšanu
reglamentē Ministru kabineta
29.05.2001. noteikumi nr. 220,
kuros paredzēts, ka uz kredi-
tu saņemšanu var pretendēt
studējošie, kuri sekūmīgi ap-
gūst valsts akreditētās studiju
programmas. Līdz ar to, kredītu
var saņemt tikai tie, kas ir
studenti. Potenciālam studē-
jam gribētajam, lai kļūtu par stu-
dējošo, ir jānoslēdz ligums

par studijām Latvijas Universi-
tātē, jānokārt finansiālās
saistības (ja nav laimējies ie-
gūt valsts finansētu budžeta
vietu), un tikai tad LU KPK ir
tiesīga studējošo iekļaut kredi-
tu pieprasītāju sarakstā. Turpmāko
studiju semestrus, ja studējošais
ir sekūmīgi izpildījis studiju
saistības, viņam LU ir jāmaksā
tikai tā daļa, kas kā mācību
maksā iespējamo kredītu apjomu – tā ir star-
pība starp LU noteikto studiju
maksu un kredīta apmēru, ko
ir noteicis MK. Vairākās pilna
laika studiju programmās, kā
arī nepilna laika studiju pro-
grammās studējošiem MK
noteiktais iespējamā kredīta
apjoms studiju maksu var
segt tikai daļēji.

**Studenti kreditus lielā-
koties nem tāpēc, ka vi-
ņiem NAV nepieciešamās
naudas summas, lai sa-
maksātu par savām mācī-
bām!** Vai tā visa rezultātā
nerodas absurdā situācija,
jo, lai iegūtu savā ipašumā
studiju kreditu, studentam
vispirms bankā ir jāiemaksā
loti lielas skaidrās nau-
das summas, kuras neesa-
mības dēļ šis students bei-
gās nevar panemt sev vaja-
dzīgo kreditu?

UNIBANKA: Lai saņemtu
kreditu, studentam bankas
kontā nekas nav jāiemaksā.
Banka izsniedz kreditu, pamatojoties
uz augstskolas kreditu pie-
šķiršanas komisijas lēmu-
mu par kredīta piešķiršanu.

HANSABANKA: Bankā
nav jāveic lielas skaidras nau-
das iemaksas. Komisijas mak-
sa par kredīta liguma noslēg-
šanu ir 3.00 LVL.

**LATVIJAS UNIVERSI-
TĀTE:** Tas lielā mērā ir stu-
denta rokās. Mums praktiski
visās pirmā līmena studiju
programmās ir t.s. budžeta
vietas. Ja students ir labi no-
kārtojis centralizētos eksame-
nus skolā, viņš var pretendēt
uz studijām bez maksas, ja
turpina studijas tālāk pēc ba-
kalaura studijām, priekšie-

maka nav jāveic, tikai jāpie-
sakās uz kredītu turpmāka-
jam studiju posmam. Vēlreiz
varam paskaidrot, ka esošā
likumdošana lauj nemit kredi-
tu tikai studentiem, bet, ja
pretendents neiekļūst valsts
finansētā studiju vietā, lai
kļūtu par studentu, ir jāveic
iemaksā.

**Kāpēc, nesmot studējošā
kreditu uz, piemēram, at-
tiecīgā studijas program-
mas 3. kursu, šis kredīts
automātiski tiek piešķirts
arī 4. studiju gadam, kas
par to ir atbildīgs un vai
studentam ir iespēja pa-
nemt studējošā (un arī
studiju) kreditu tikai uz
vienu studiju gadu, turpmāk
to vairāk nesanemot?** Kas
šādās situācijās notiek
ar studentu, viņam
mācoties vēl, piemēram,
divus gadus bakalaura
studiju programmā?

UNIBANKA: Kredīts tiek
piešķirts uz laiku, kādu stu-
dents pats ir vēlējies to sa-
ņemt. Automātiski nekas ne-
tieka piešķirts – jau pretendē-
jot uz kredīta saņemšanu, stu-
dents iesniegumā norāda vē-
lamo kredīta apjomu un laiku
(semestrus, kurss u. tml.).
Nav noteikta minimāla summa
un termiņš. Students ne-
var saņemt kredītu ilgāk par
mācību periodu, arī kredīta
maksimāla summa ir noteikta
saskaņā ar LR Ministru Kabi-
neta noteikumiem. Kredīts jā-
sāk atmaksāt ar trešo mēnesi
pēc izslēgšanas no augstskolas
vai ar divpadsmito mēnesi
pēc studiju pabeigšanas. (P.S.
Minētie noteikumi attiecas uz
pašreizējiem kredītiem.)

HANSABANKA: Tas ir at-
karīgs no katras skolas iekšē-
jas politikas, banka iz-
sniedz kreditu tādā apjomā,
kā to norādījusi skola. Kredī-
ta termiņš, apjomu izlej
katras skolas Kredītu pie-
šķiršanas komisija.

**LATVIJAS UNIVERSI-
TĀTE:** Studiju un studējošo
krediti visam studiju proce-
sam tiek apstiprināti, lai stu-

dējošais varētu saņemt valsts
galvojumu un bez problēmām
izmantot kredītu līdz studiju
beigām. Iepriekšējos semes-
trus no kredīta varēja atteikties
reģistrācijas nedēļas laikā
savā fakultātē, bet no šī se-
mestra to var izdarīt bankā,
kurā ir noslēgts līgums.

**Kāpēc, aizpildot visas
studējošā kredīta formalī-
tātēs jau septembra mēne-
sī, students reālu naudas
pārskaitījumu savā jaunat-
vērtajā kontā var saņemt ti-
kai decembrī vai pat janvā-
ri, kurš ir atbildīgs par šā-
du naudas izmaksāšanas
aizkavēšanos un vai arī
turpmāk studentiem, nes-
mot studējošā kredītus,
jau iepriekš ir jārēķinās,
ka pirmajos mēnešos būs
jādzīvo bez naudas?**

**LATVIJAS UNIVERSI-
TĀTE:** Katra studējošā kredī-
ta pārskaitījuma aizkavēšanās
jāskatās individuāli. 2003.gada
rudens semestra rezultāti lie-
cina, ka informāciju par pir-
maiņu 110 studējošajiem,
kuriem banka pārskaitīja jauno
studiju kredītu par 2003.gada
rudens semestri LU, saņema 30.09.2003., mē-
nesi pēc apstiprināto kredītu
pieprasītāju saraksta iesnieg-
šanas IZM Studiju fondā. Ko-
pumā 2003.gada rudens se-
mestri studiju kredītu nofor-
mēja un reāli saņēma oktobri
un novembrī aptuveni 1200
LU studējošie. 2004.gada
janvāra mēnesi LU saņēma
informāciju par atlikušajiem
28 studējošajiem pārskaitītā-
jiem studiju kredītiem, ku-
riem iepriekš kredītu nepār-
skaitīja nenokārtotu bankas
formalitāšu dēļ.

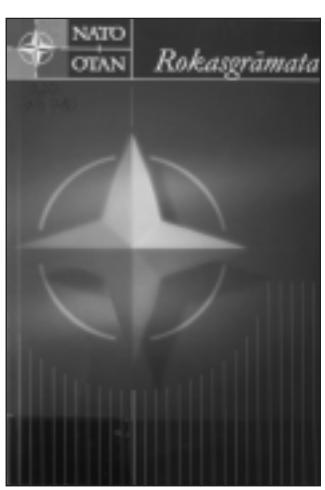
**Kas notiek ar studenta
panemto kreditu situācijā,
kad viņš savā augstskolā
panem iepriekš neplānotu
akadēmiskā atvalinājuma
semestri, vai studentam ir
jādodas uz banku un pa-
šam uz laiku ir jāapstādina
tā izmaksas process, un ka
pareizi ir jārīkojas tajā si-
tuācijā, ja students, atrodo-**

Rokasgrāmata, sapnis vai realitāte, atvērtās

VIŅA APINĪTE,
LU Bibliotēka

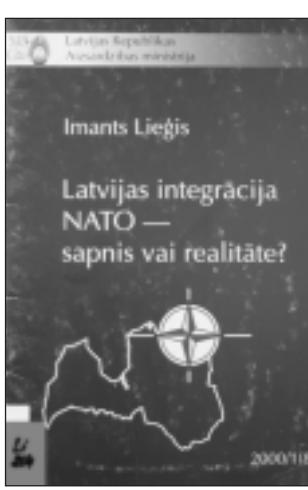
**Viens no apjomīgākā-
jiem izdevumiem ir "NA-
TO rokasgrāmata". Tājā ie-
gūstama informācija par
Aliances izveidošanos un
attīstības procesu, par Ei-
ropas drošības stratēģisko
konceptiju. Protams, par
Aliances paplašināšanos,
kurai Latvija tolaik tikai
gatavojās, par NATO attie-
cībām ar Eiropas Savieni-**

**bu, par NATO valstu un
toreizējo kandidātvalstu
līdzdalību miera misijās.**

Šī grāmata dod iespēju izzi-
nāt, kā NATO pieņem lēmu-
mus, kāda ir sadarbība starp
valstīm, kādas ir NATO struk-
tūras. Grāmatā uzzīnām par
NATO svarīgākajiem izaicinā-
jumiem: pienākumiem pret
jaunajām dalībvalstīm, krīzu
novēršanu, Eiropas lomas pa-
lielināšanu.

Kad 2001.gadā nāca klajā
Latvijas ārkārtējā un pilnvaro-
tā vēstnieka NATO Imanta
Lieģa darbs "Latvijas inte-
grācija NATO – sapnis vai

**realitāte?", jautājums bija ne-
vis, vai Latvija kļūs NATO da-
libvalsts, bet – kad tas notiks.
Kā iestāšanās laiks tika mi-
nēts 2005.gads, taču Latviju
uzņēma agrāk par šo tolaik vi-
sai optimistisko prognozi –
2004.gada 29.martā. Tas bija
atkarīgs no labvēlīgas starp-
tautiskās politikas konjunktū-
ras, kā arī no politiskām nori-
sēm pašā Latvijā.**

Mainās pasaule, un arī NA-
TO nestāv uz vietas šajā mai-
nībā. Aliansei nākuši jauni uz-
devumi: novērst cilvēktiesību
pārkāpumus un etniskās tir-
šanas. Imants Lieģis iztirzā

biežāk uzdotajiem jautājumiem

ties jau akadēmiskajā atvalinājumā, konstatē, ka vina kontā tomēr ir pārskaitīta kārtējā studējošā kredīta summa?

UNIBANKA: Saskaņā ar noslēgto līgumu, par jebkuriām izmaiņām (arī došanos akadēmiskajā atvalinājumā), studentam jāpaziņo bankai 10 dienu laikā. Par akadēmisko atvalinājumu bankai paziņo arī augstskola, kurā studētās mācās. Ja iznēmuma gadījumā tomēr tiek pārskaitīts studējošā kredits, studentam vajadzētu sazināties ar banku un pārliecībās, vai ir saņemta precīza informācija par atrašanos akadēmiskajā atvalinājumā.

HANSABANKA: Par to, ka students ir akadēmiskajā atvalinājumā, banku informē Studiju fonda, kuram savukārt informāciju nodod skolas. Ja ir konstatēts, ka STJ kredits ir pārskaitīts, kamēr students ir akadēmiskajā atvalinājumā, pirmkārt, studentam vajadzētu doties uz tuvāko bankas filiāli, un informēt par radušos situāciju. Otrkārt, banka savā sistēmā pārbauda studenta statusu, un nepieciešamības gadījumā sazinās ar Studiju fondu.

Kā rāda neoficiāla statistika, aptuveni puse no kredītu nēmējiem nemaz nedomā par to, kā aiznēmuju atdot! Sevišķi straujs uzskats, ka no valsts var nemt aiznēnumus, vēlāk neko neatdodot, izplatījās sākotnēji, kad neprasīja ne galvotājus, ne arī bija tik stingra atlases kārtība. Tā visa sakārā, cik liela uz pašreizējo brīdi ir "kredītu parādnieku liste"?

UNIBANKA: Latvijas Unibanka apkalpo vairāk nekā 12 000 studējošo un studiju kreditu. Starp tiem ir daži, kuri ne visai apzinīgi veic kredīta atmaksu. Tomēr šobrīd lielākā daļa parādnieku ir apzināti un citīgi maksā. Kā arēju faktoru maksājumu disciplīnas uzlabošanai varam

minēt arī izveidoto parādnieku reģistru, kurā tiek uzkrāta informācija par visiem kredītnēmējiem, kuri nav veikuši kredītu atmaksu noteiktajos terminos vai apjomā.

HANSABANKA: Banks statistika neliecina par to, ka puse no kredīta nēmējiem ne pildis savas saistības. Uz šo brīdi banka ir izsniegusi kredītus ~ 1700, no kuriem kavētāji, kas kavē vairāk kā 60 dienās ir ~ 1%.

Lūdzu, paskaidrojet precīzu "kredītu parādnieku listes" veidošanas procesu un konkrēti kurā brīdi un kādās situācijas kredītu panēmušais students tajā tiek ieskaitīts?

UNIBANKA: Dažreiz tiešām mēs sastopamies ar uzskatu, ka valstīj nekas nebūs jāatdod, un students neliekas ne zinās par kredīta atmaksu. Daži studenti tik tiešām ir aizmiršuši par kredīta atdošanas terminiem vai nav pareizi saņēmuši līguma noteikumus. "Kredītu parādnieku liste" ieclauj studentus, kuri jaunprātīgi izvairās no kredīta atmaksas. Mēs lūdzam studentus savalaicīgi darīt bankai zināmu, ja radušās atmaksāšanas grūtības. Katru gadījumu mēs izskatām individuāli un, nemot vērā attiecīgos apstāklus, ir iespējams vienoties par kredīta atmaksas grafika izmaiņām. Pretējā gadījumā tiek aprēķināti soda procenti, un students savu stāvokli tiek pasliktīna.

HANSABANKA: "Kredītu parādnieku liste" banka ieclauj visus parādniekus, kas kavē vairāk par 1 dienu. Ja students kavē vairāk kā 180 dienas, saskaņā ar MK noteikumi Nr.220 55.punktu, bankai ir tiesības piedzīt visu neatmaksāto kredīta summu.

Kura gada studenti (varbūt ir bijis kāds īpašs "krīzes gads", kurā iestājušies vai mācījušies studenti ir visvairāk "neveiksmīgi" aiznēmušies no bankām kredītus savām studijām

augstskolā) šajā "kredītu parādnieku listē" pārsvarā dominē?

UNIBANKA: Procentuāli lielākais "parādnieku" apjoms ir no tiem studentiem, kuri ir saņēmuši kredītus laikā no 1997–1999.gadam.

HANSABANKA: Tā kā banka studentu kredītēšanu uzsāka tikai 2001.gada rudenī, lielākai daļai studentu kredītu atmaksas termins nav vēl iestājies. Tādēļ bankai līdz šim nav bijis "krīzes gads", un, cerams, tāds arī nav sagaidāms nākotnē.

Vairāki studenti uzdevuši jautājumu par to, kā tieši pēc studiju beigšanas notiek atdodamās naudas summas "atpakaļ atgriešana" bankai, respektīvi, vai studentam ir jāuzrāda kāds no saviem bankas kontiem, un tad šī "atpakaļ atdodamā naudas summa" katru mēnesi tiek atskaitīta automātiski, vai varbūt šī nauda ir jāiemaksā skaidrā veidā tieši bankā – kā tas notiek praktiski?

UNIBANKA: Kredīta atmaksas kārtība un korts, kura jāiemaksā nauda, norādīti kredītlīgumā. Studentam ik mēnesi, attiecīgajā datumā jānodrošina tāds naudas līdzekļu atlikums kontā, kurš ir pie tiekams ikmēneša maksājuma segšanai. To var izdarīt, iemaksājot bankā skaidru naudu vai pārskaitot to no cieta konta.

HANSABANKA: Studenti, slēdzot kredītlīgumu, automātiski atver arī kredīta apkalpojošo kontu bankā, no kura tad arī automātiski, kredīta atmaksas grafikā norādītajos datumos tiks dzēsts kredīts. Mēnesi pirms kredīta atmaksas banka nosūta kredīta atmaksas grafiku.

Un kas notiek tajā gadījumā, ja pēkšņi vienā mēnesī norādītajā kontā nepārādās naudas summa vai arī attiecīgais parāda atdevējs vienā mēnesī neierodas bankā un neiemaksā

attiecīgo skaidrās naudas summu?

UNIBANKA: Saskaņā ar noslēgto kredītlīgumu tiek aprēķināts ligumsods par kāvējumu.

HANSABANKA: Par katru kavēto dienu, kredīta nēmējs maksā līgumsods 0.1 procenta apmērā no termiņā nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu.

Vai sākat jau ar šo brīdi šim cilvēkam pastāv risks nonākt "kredīta parādnieku liste"?

UNIBANKA: Katra situācija tiek izvērtēta individuāli. Jebkurā gadījumā mēs vēlamies, lai klients ir tas, kas pirms sniedz informāciju par radušos situāciju un kavēju ma iemesliem. Tā kā visu biznesa procesu uzskaitē ir automātiska, jebkurš kavējums tiek reģistrēts.

HANSABANKA: Jā, protams.

Un vai ar banku ir iespējams iepriekš sarunāt, ka "šajā mēnesī man diemžel nav naudas, bet nākamajā mēnesī es apsolūjums samaksāt par dieviem mēnešiem uzreiz"?

UNIBANKA: Jā, protams, katrai situācijai var rast risinājumu, kā jau norādījām iepriekšējā atbildē.

HANSABANKA: Atsevišķos gadījumos banka izskatīs šādu studenta lūgumu.

Vai jūsu pieredzē ir bijuši šadi gadījumi un cik pretimnākoši jūs šajās situācijās esat bijuši un attiecīgi – cik godprātīgi ir bijuši paši studenti?

UNIBANKA: Cik vien iespējams, palīdzam studentiem risināt radušos situāciju. Tomēr bieži vien viss paliek solijumu līmenī, un students atkal iekavē maksājumus.

HANSABANKA: Līdz šim šādi gadījumi nav bijuši.

Lūdzu, pastāstiet par "studenta personīgo kredītu vēsturi", kas katram studentam sāk veidoties no kredīta saņemšanas die-

nas, un kas ir nepieciešama, lai nākotnē ar daudz izdevīgākiem noteikumiem varētu izmantot citus kredīta veidus gan nekustamā īpašuma, transporta līdzekļu un patēriņa preču iegādei, gan arī kreditkaršu saņemšanai?

UNIBANKA: Problēmas var rasties, ja klients sistematiski kavējis kredīta atmaksu, vai vēl ļaunāk – nokļuvis "parādnieku reģistrā". Nākotnē pretendējot uz jebkuru citu kredītu, banka to var atteikt. Turklat, "parādnieku reģistrā" ievietotā informācija ir pieejama arī visām pārejām bankām.

HANSABANKA: Pozitīva kredīta vēsture būs, tad, ja students visus maksājumu būs veicis noteiktos termiņos un noteiktā apjomā.

Kādu jūs, balstoties uz līdzšinējo studiju un studējošo kredītu studentiem izsniegšanas pieredzi, prognozējat kredītu nēmēju un atdevēju rīcības stratēģiju nākotnē, vai to skaits, jūsuprāt, palielināsies vai samazināsies, un kāda, jūsuprāt, būs nākotnes kredīta definīcija, pretstāta daudzviet vēl valdošajai līdzšinējai "kredīts ir pārāds uz mūžu..."?

UNIBANKA: Šobrīd studenti ir vairāk informēti un apzinās savas tiesības un pienākumus, nekā pirms 5–7 gadiem. Tomēr kredītu atmaksā būs atkarīga arī no valsts ekonomiskās situācijas. Kredīts nav parāds uz mūžu. Drīzāk – ES MĀCOS, LAI PELNĪTU! Tādēļ jau arī jaunieši studē, lai varētu konkurēt darba tirgū un nodrošināt savu nākotni.

HANSABANKA: Uzskatām, ka studentu kredītu nēmēju skaits palielināsies, jo jau šobrīd, ar 2004.gadu, studentiem, lai saņemtu kredītu, ir nepieciešams tikai viens galvotājs, kas atvieglo studentiem kredītu noformēšanu.

durvīs un mazais cilvēks

ASV ietekmi uz NATO paplašināšanos, raksta, kā veidojas Krievijas un NATO attiecības, arī par Latvijas diplomātskājām attiecībām ar NATO un ie guldījumu Alianses attīstībā.

Latvijas Aizsardzības ministrijas izdevumu "Latvija un NATO atvērtās durvis" sagatavojuši Limbažu vidusskolas 12.klases skolēnu komanda, kā balvu saņemot braucienu uz NATO galveno mītni Brisele. Skolēnu veidotajā brošūrā var uzzināt par mūsu valsts institūcijām, kas atbildīgas par Latvijas ie stāju NATO. Sniegtas ziņas

par NATO vēsturi, dibinātājvalstīm, par šķēršļiem, kuri tolaik traucēja Latvijas ceļu uz Aliansi.

Profesores Līnas Birzīnas grāmatā "Mazais cilvēks uz lielā ceļa" stāstīts par autores ilggāji mūžā redzēto, piedzīvoto un sa sniepto.

Galvenā doma – tikai ar neatlaidigu, godigu un centīgu darbu var sasnieg savu mērķi pat visnelabvēligākajos apstāklos. Autore dzīves gājums izteiksmīgi atklāj arī Latvijas vēstures ainu, jau

sākot no dramatiskajām bēgļu gaitām Pirmā pasaules kara laikā, Otrā pasaules kara laikā pārdzīvoto, darbu Krievijā un Latvijā, gan padomju, gan brīvvalsts laikā. Grāmata domāta jauniešiem un viņu vecākiem, pedagogiem un ikvienam, kas vēlas atcerēties aizvadīto XX gadsimtu un kam tuva Latvijas kultūrvēsture. Grāmatas izskanā L. Birzīna saka: "Mūsu tautai lūdztu atcerēties seno gudrību, ka saticībā un saskaņā mazas lietas top lielas, bet naidī un nesaskanā lielas lie tas kļūst mazas".

Pēc pusgada Berlīnē

◀ 1 lapa

SANITA ČEVERSE,
LU SZF studente

Es tāpat kā daudzi studenti Latvijā, jau studiju laikā vēlējos iegūt praksi vai arī studēt ārzemēs. Kādu dienu savā fakultātē atradu Brīvprātīgo Biedrības Latvijā izlikto pažinojumu par iespēju piedalīties šajā projektā, par kuru viņi neko daudz nezināja, jo tika izmantoti kā starpniekorganizācija. Sapratu, ka tā ir iespēja piepildīt manu vēlēšanos stažēties ārzemēs un to izmantoju.

Daļēji tā bija arī patstāvīgas pārbaude, jo ar sākotnējo informācijas sniedzējorganizāciju man praktiski šā pusgada laikā nekāda kontakta nebija. Es saņēmu tikai adresi ar kontaktersonu Berlīnē, pati sarakstījos, kārtoju vīnas formalitātes. Organizācija Vācijā uzņemās visas izmaksas un dokumentu kārtosanu, saprotot arī manu piesardzību un neuzticību, jo es taču par viņiem praktiski neko nezināju, taču mana vēlēšanās bija stiprāka par bailēm.

Kā jau minēju, šī organizācija bija "Deutsch-Russianisch Austausch", kurai parasti citus gadus kontakti bijuši tikai ar Krieviju, Ukrainu un Baltkrieviju. Viņi dibina sakarus ar šīm valstīm, lai izpētitu un saprastu krievu tautības mentalitāti, kas palīdzētu sarežģito integrācijas procesu problēmu risināšanā.

Šajā gadā sakarā ar ES plāniem vīni vēlējās uzaināt arī pārstāvju no Baltijas valstīm un Polijas, lai vairāk uzzinātu par stāvokli šajās valstīs un iespējamajiem jautājumiem, kas varētu rasties pēc šo valstu iestāšanās.

Taču pēc pusgada viņi bija sapratuši, ka Baltijas valstīm ir nepieciešams izstrādāt atsevišķu jeb pilnīgi citu projektu, jo tur risināmie jautājumi ir pavisam citi, kā arī situācija ir atšķirīga no Krievijas, un ir konflikts šo valstu starpā. Tas parādījās izveidojušās karstajās diskusijās un starpgadjumos.

Tā es biju tikusi izmēģinājuma projekta, kas šādā saatavā bija pirmo un arī pēdējo gradu. Taču tā bija arī laba pieredze un sapratne man, kas atspoguloja esošo situāciju šajās valstīs, un ne tikai man.

Šajā pusgadā mēs kopā bijām 14 jauniešu no dažādām Eiropas Austrumu valstīm, kā rezultātā bija problēmas ar projekta nosaukuma definēšanu, lai neaizskartu individuālo valstu pārstāvju jūtas.

DRA mums piedāvāja seminārus, kuros iepazīstināja ar projekta būtību, tā mēr-

kiem un teoriju par konkrēto tēmu. Reizi nedēļā mums tika piedāvāts mācību kurss, kurā tīkām iepazīstināti ar Vācijas vēsturi, politiku, kultūru un sociālo sistēmu, akcentu liecot uz integrācijas politiku un tās problēmām. Tas notika ar pieaicinātu speciālistu priekšlasījumu starpniecību, pārrunu, diskusiju un personiskā ieguldījuma ceļā.

Paralēli tam mums bija dota iespēja iepazīties ar šo teoriju praktisko pusī, brīvprātīgi strādājot kādā no pēc savām interesēm izvēlētajā organizācijā, kuras tika piedāvatas.

Varu iedomāties, ka daudziem Latvijas studentiem pašreiz grūtajos ekonomiskajos apstāklos apzīmējums "brīvprātīgais darbs" neliekas visai vilinošs, īpaši, kad lielākajai daļai no viņiem ir jāpelnī nauda studijām.

Pēc personiskās pieredzes varu teikt, ka Latvijā studentam bez izdevīgiem sakariem darba tirgū un bez iepriekšējās pieredzes ir praktiski neiespējami atrast apmaksātu darbu savā profesijā.

Taču, kur iegūt šo mistisko "iepriekšējo pieredzi", ja neviens neļauj strādāt?

Es sapratu, ka šī brīvprātīgā darbosānās kādā no NGO Latvijā vai ārvalstīs ir laba iespēja šo praksi un zināšanas sava profesijā iegūt. Izdevīgāk to darīt ir, protams, ārvalstīs, jo tur tiek maksāta arī uztura nauja, kas atbilst normālai algai šeit. Papildus tiek apmaksāta dzīves vieta: istaba vai pat dzīvoklis un veselības apdrošināšana, kā arī citas kulturālās aktivitātes konkrētajā pilsetā. Tu vari arī nostiprināt savas valodas zināšanas, nobināt starptautiskus sakarus, draudzības, un iepazīsti attiecīgo valsti, kas ļauj plašāk analizēt un skatīties uz savu dzimteni. Tā ir arī iespēja savas erudīcijas paplašināšanai, iniciatīvas un ideju realizēšanai.

Man radās iespāids, ka Vācijā tiek akcentēti un ļoti tiek strādāts pie sveštautiešu integrācijas, kā arī vietējo tolerances veicināšanas jautājumiem. Taču sabiedribā vēl joprojām pāstāv nacionālisms un rasisms. Berlīnē tā ir diezgan izplatīta problēma, attiecīgajos rajonos imigrantiem neiesaka drošības apsvērumu dēļ atrasties vieniem pašiem.

Arī pēc iegūtajiem iespāi-

diem organizācijā, kurā es strādāju – Internationales Jugendzentrum "Scholasch", saprata, ka tomēr pastāv klūdas, kas neļauj veiksmīgi darboties integrācijas procesam valstī.

Neskatošies uz nosaukumu, mana organizācija bija ļoti krieviski orientēta iestāde, praktiski es biju nonākusi krievu vidē, un man bija dota iespēja iepazīt krievu kultūru. Es to uztvēru kā dzīves ironiju, jo Latvijā biju augusi un arī vēlāk dzīvojusi praktiski tikai latvisķā sabiedrībā, tāpēc nespēju uztvert un saprast pastāvošās problēmas ar krievvalodīgajiem tās iedziņotājiem. Prakse Berlīnē man ļāva, varētu teikt, pat piespieda par to painteresēties vairāk, jo nācās diskutēt un aizstāvēties savu kolēģu vidū, un nācās secināt, ka

vācu valodu, vai arī, ja prata, nelabprāt tajā runāja. Vieglāk integrācija notiek Vācijā dzimušajiem bērniem, jo viņi jau no bērnības apmeklē vācu bērnudārzus un skolas. Grūtāk un vislielākās problēmas ir ar bērniem, kuri te atbraukuši pusaudžu vecumā, jo valodu ir pagrūti iemācīties, arī skolasbiedru vāciešu attieksme ir visai negatīva, kas liek viņiem norobežoties atsevišķās grupās un neatzīt vācisko. Konkrēts piemērs bija jauniešu grupa, kas nāca uz manu organizāciju vieniem paredzētajos vakaros. Viņi man šķita ļoti noslēgti, drūmi, nedroši un attiecībā pret mani ļoti noraidoši. Kā es vēlāk secināju, lielākā daļa no viņiem mācās tikai arodizglītību un jau strādā savos 19 gados, praktiski dzīvo jau pieaugašo dzīvi, ar celšanos ļoti agri, pat piecos no riņķa, un brīvo laiku pavada guļot vai izlādējoties ar alkohola palīdzību. Par augstāko izglītību viņi nesapņoja, jo tas esot par grūtu tieši valodas zināšanu dēļ, kā arī vēlāk darbu labi atalgojā prestižā amatā esot praktiski neiespējami iegūt savu sliktos valodas zināšanu, kā arī nacionālās piederības dēļ. Iedomājos par krievu jauniešiem Latvijā, kuriem ir sniegtā iespēja iegūt augstāko izglītību savā valodā, kā arī tie netiek diskriminēti darba tirgū.

Tāpēc pēc redzētā varu spriest, ka politika integrācijas jomā Latvijā ir nedaudz jāmaiņa, vadoties pēc vāciešu pieredzes. Valodu ar varu neiemācās ne tur, ne šeit, tikai piedzimstot valstī, kas pret tevi kā sveštautieti ir draudzīga un rada tevi cienu un mīlestību pret konkrēto valsti un attiecīgi arī vēlmi mācīties tās valsts valodu, ļaujot arī iespēju saglabāt savas nacionālās piederības iediglus.

Pusgads svešā valstī, kuras valodu es zināju minimāli, ļāva man izprast imigrantu sajūtas un procesu, kā noteik pierāšana pie svešās kultūras, kā tiek pārvarets "kultūras šoks", un cik svarīga ir konkrētās nācijas pārstāvju pretimnāšana, saprātne un vēlēšanās uzņemt. Un sekojoši ir nepieciešama arī pašiniciatīva un vēlme apgūt valodu un saprast svešo mentalitāti, un to pieņemt.

Projekta beigu posmā, kad biju jau izgājis cauri integrā-

cijas otrajam posmam, sapratu, ka vēlos rakstīt bakalaura darbu jeb pētījumu par šo tēmu, tikai idejas realizācijai neatlikā laika, tāpēc ceru, ka man būs iespēja bakalaura darba rakstīšanas laikā atrasies Berlīnē, lai pabeigtu iešāktā pētījumu, kas varētu palīdzēt analizēt un risināt situāciju Latvijā.

Atrašanās laikā Vācijā, īpaši šajā periodā, kad mūsu valsts atradās ES iestāšanās periodā, man bija interesanti paskatīties uz šo procesu ar pašu eiropeju acīm, un sajust, ko domā viņi paši – vienkāršie iedzīvotāji par to. Kā arī tas mani nostiprināja jau tā iepriekš visai skeptisko attieksmi pret Latvijas pievienošanos ES, noskatoties uz notiekošo pašā Vācijā, par tās ekonomiskajām problēmām, pēc sarunām ar tās iedzīvotājiem, kas jau piedzīvojuši vienu apvienošanos abu Vāciju starpā. Man radās savi priekšstatī un viedoklis, kā arī daudzas idejas nepieciešamajiem projektiem Latvijas valstij, lai tā varētu pilnvērtīgi attīstīties un pastāvēt ES.

Bija arī pozitīvi momenti, ko mēs varētu mācīties no Vācijas tieši studentu jomā: viņu aktivitātē savu tiesību un interešu aizstāvībai, studiju piedāvātā prakse pirmajā un pēdējā kursā, kas tiek apvienota ar darba devēju vēlmi piedāvāt praksi nepieredzējušiem studentiem, lai tos apmācītu, un, kas zina, izveidotu sev nepieciešamos darbiniekus. Kas ļauj arī saprast, vai students maz ir izvēlejies atbilstošo profesiju.

Runājot par vācieša raksturošanu, jāsaka, ka bija tāda akcija viņiem pašiem "Was ist Deutsch?", kurā viņi centās sevi analizēt un uzskaitīt par sevi izveidojušos stereotipus un priekšstatus, kas, manuprāt, ir pozitīvi novērtējams, jo ļauj uz sevi paskatīties arī visai kritiski. Viņi ir āreji pieklājīgi, draudzīgi, bet tuvākās attiecībās visai piesardzīgi, ar vainas sajūtu par savas nācijas nodarijumiem abu karu laikā. Par to liecina viņu pieņemtie likumi attiecībā uz ebrejiem un krievvāciešiem. Bet es jau varu visai maz spriest par to, jo kā jau visiem ārzemniekiem, vislabākie kontakti un sadraudzība iznāca ar citu tautību pārstāvjiem: krieviem, poliem, francūziem, spāniem un pat afrikāniem.

Tā bija plašā pieredze, kas ļāva ļoti internacionāli paraudzīties uz notikumiem, un, attiecīgosties Latvijā, skatīties uz daudz ko šeit daudz kritiskāk un zinošāk, kā arī palīdzēja man novērtēt mūsu valstij piederošo bagātību, ko varbūt agrāk nebiju pietiekami pamānījusi.

Sanita Berlīnē

mūsu likumi nemaz nav tik pilnīgi, un nav jau tie krievu valodas zināšanas, jo viņi nepamatoti. Pārāk vienpusēja informācija ir abām pusēm, arī man.

Sākās jau ar to, ka izraisīja pārsteigumu manas krievu valodas zināšanas, jo viņi uzskatīja, ka latvieši jau nerunā šajā valodā, jo to aizliez. Taču, domāju, man izdevās mainīt šo izveidojušos maldigo uzskatu vismaz šiem dažiem cilvēkiem ar savu draudzīgo attieksmi un argumentiem.

Organizācija, kurā es strādāju, piedāvāja krievu tautības imigrantiem Berlīnē vācu valodas kursu, kā arī krievu mazajiem bērniem, kuri mācās vācu skolās un aizmirst dzimto valodu, palīdzēja matemātikā, piedāvāja zīmēšanas, dejas, aerobikas nodarbības, kā arī citas izklaides nedēļas nogalēs. Vārdu sakot, viņiem tā bija iestāde, kur saglabāt savu kultūru un palīdzēt nodalīties no vāciskā. Vairums tur strādājošo nemaz neprata

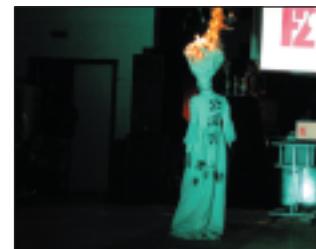
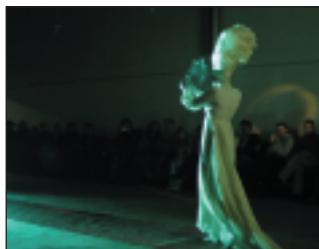
Augstākās modes baudījums

SIGNE KAZĀKA,
LU Moderno valodu
fakultātes studente

1. aprīlī Moderno valodu un Filoloģijas fakultātes guva nelielu ieskatu modes un mākslas pasaulē. Netradicionālajā PHOTO F'OSCAR vakara pasākumā tika aicināti piedalīties arī citu fakultāšu studenti, un tiem, kuri ieradās, garlaikoties nenācās, jo FASHION SESSION modes skate lika aizdomāties pat vislielākajiem modes un mākslas skeptiķiem.

Modes skates tēru motīvi ietvēra plašu spektru no dabas atainojuma līdz pārgalvīgi alternatīvām tendencēm – degošu cepuri un modeles galvas.

Skatītāji ne tikai vēroja

modeļu demonstrētos tērpus, bet arī paši varēja piedalīties kāda neparasta modes brīnuma rādišanā. Jāatzist, ka šis uz vietas radītais tērps spēja lidzvērtīgi sacensīties ar ipaši modes skatei darinātajām mākslas pērlēm.

Vakara gaitā tika pazinoti un apbalvoti fotokonkursa laureāti trijās kategorijās: ART, PORTRAIT un LANDSCAPE. Laureāti savā ipašumā ieguva augsti novērtēto un starptautiski atzīto BARBIE lelles sta-

tueti, kura tika pasniegta puskailla, kas izraisīja neizpratni un agresīvu rīcību vienā no klātesošajiem. Šis virietis, pagavodams, ka pārstāv Rīgas Domi, vēlējās pasākumu pārraukt, jo uzskatīja, ka tiek pārkāptas BARBIE lelles tiesības. Piebildišu, ka šogad fotokonkursā piedalījās vairākas fakultātes, kas spēkošanos par labāko foto padarija vēl intenzīvāku.

Modes skates un fotokonkursa peripetijs līdzi dzīvoja

burvīgie vakara vadītāji Elizabete un Grāfs, kas spēja aizraut publiku ar humoristikām jocīniem un savas personības starojumu, kā arī tikt galā ar dedzīgo BARBIE lelles tiesību aizstāvi.

Lai modes skates un fotokonkursa uzvarētāji tiktu novērtēti godīgi, tika pieaicināta cienījama žūrijā, kurā sastāvā ietilpa LUSP priekšsēdētājs Ivars Lukaševičs, Izglītības komisijas vadītāja Ance Bērziņa un citi LUSP pārstāvji.

Vakara noslēgumā, pēc modes skates un fotokonkursa uzvarētāju paziņošanas, publiku priecēja jaunās grupas: Vic Anselmo, Beat Milk Jugs un Metro. Šis patiesi daudzsoļošas grupas spēja iekustināt publiku. Par to liecināja nemitigie saucieni dziesmas atkārtot, kas neapsaubāmi bija liels pagodinājums jaunajiem censoniem. Atliek cerēt, ka šis pasākums turpinās savu tradīciju arī nākamgad! ■■■

LSA iestājas par 70 latu lielu stipendiju

IVARS LUKAŠEVIČS,
LSA sociālās
virziena vadītājs

2004. gada 3.aprīlī Latvijas Lauksaimniecības Universitātē norisinājās Latvijas Studentu apvienības (LSA) domes sēde, kurā tika izskatīta Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) piedāvātā stipendiju reforma.

Lai mērķtiecīgāk izlietotu valsts budžetā stipendijām paredzētos 3 miljonus latu, IZM ir sagatavojuši jaunu Ministru kabineta noteikumu projektu

"Noteikumi par stipendijām". IZM stipendiju reforma paredz, ka turpmāk stipendija būs 40 lati, un uz to varēs pie teikties nestrādājošie studenti, kuri studē valsts finansētās studiju vietās.

Pretendentī tiks izvērtēti pēc diviem kritērijiem – sek mības rādītājiem un ģimenes ienākumiem uz vienu ģimenes locekli.

IZM projekts neparedz stipendijas fonda budžeta pieaugumu, taču ir paredzēta ik gadēja stipendijas fonda indeksācija, kura tiek veikta atbilstoši Labklājības ministrijas izstrādātajai metodikai.

LSA izanalizējot IZM pie-

dāvāto stipendiju reformu, atbalstīja, ka tiesības pieteikties uz stipendiju būtu tikai ne strādājošiem studentiem, taču neatbalstīja IZM piedāvāto stipendijas apmēru. Stipendijas apmēram jābūt vismaz 70 latu (pēc SKDS veiktā pētījuma šī ir summa, kas nepieciešama studentam savu pamatvajadzību apmierināšanai).

LSA uzskata, ka 40 latus liela stipendija nenodrošina studentam iespēju tikai studēt. Līdz ar to, paredzot stipendiju šādā apmērā, netiks panākts galvenais mērķis, lai students paralēli mācībām nebūtu spiests strādāt.

LSA iestājas par 70 latu lie-

lu stipendiju. Sabiedriskās domas pētījumu centrs (SKDS) pēc LSA pasūtījuma veica pētījumu "Studenta sociālais nodrošinājums Latvijā". Saskaņā ar pētījuma rezultātiem, pašreizējais studējošā pamatvajadzību (mājoklis, uzturs, transports, apģērbs, mācību līdzekļi) patēriņa grozs sastāda 72 latus mēnesi.

Tāpat LSA iestājas par ikgadēju 25% pieaugumu stipendiju fondam, kas lautā daudz straujāk augt stipendiju saņēmēju skaitam. Turklāt, gan stipendiju fonda indeksāciju, gan ikgadēju 25% pieaugumu būtu jāfinansē, piesaistot papildus līdzekļus

augstākajai izglītībai no valsts budžeta.

LSA aicina arī IZM sagatavot grozījumus Izglītības likumā un Augstskolu likumā, lai tiesības pretendēt uz stipendiju būtu arī maksas grupas studentiem.

LSA darbības mērķis ir pārstāvēt Latvijas studentus un cīnīties par viņu kā nozīmīgas sabiedrības sociālās grupas tiesību un interešu ie vērošanu nacionālā un starptautiskā mērogā. LSA biedri šobrīd ir 27 Latvijas augstskolu studējošo pašpārvaldēs, tādējādi LSA pārstāv aptuveni 91% pilna laika studējošos. ■■■

Vieta, kur pulcēties studentiem

JĀNIS RIMĀNS,
LU Vēstures
un filozofijas
fakultātes student

Marta sākumā LU Vēstures un filozofijas fakultātē svīnīgi tika atklāta atpūtas telpa studentiem. Tā atrodas bijušās kafejnīcas vieta, kur pēc VFF Studentu pašpārvaldes iniciatīvas un ar fakultātes vadības finansējumu tika paveikts nopietns remonts. Tagad topošajiem vēsturniekiem un filozofiem ir konkrēta vieta, kur norunāt tikšanos un pavadīt brīvo laiku.

Martā uz studentu atpūtas telpas atvēršanu bija ieradies VFF dekāns G. Straube, izpilddirektore K. Ante, VFF SP pārstāvji, fakultātes stu-

denti. Pasākuma svinīgumu raksturoja dažādi elementi, proti, simboliska lentas pārgriešana pie ieejas, vadības uzruna, galds ar uzkodām un dzērieniem. VFF dekāns G. Straube uzsvēra, ka ārvalstu augstskolās arī var pamānit līdzīgas atpūtas telpas studentiem, kur iespējams pakavēt laiku un satikties ar draugiem. Neizpalika arī fakultātes vadījam raksturīgie joki, piemēram, VFF SP ir jārūpējas par minimālās kārtības uzturēšanu telpā un

nepieļaut čūsku iemetināšanos stūros.

Diemžēl mēneša laikā atpūtas telpa nav intensīvi izmantota, kā sākotnēji bija iece rēts. Iemesli ir dažādi: interjers ir pārāk sterils specifiskajam fakultātes studentu pasaules uzkatam un dzīvesveidam, kā arī galdu un krēslu trūkums. Nereti daži studenti izmanto šo telpu, un ievērojāmākais notikums, kas tajā risinājies, ir 31. martā LUSP organizētais zolites turnīrs.

Taču jāuzsver, ka telpa at-

rodas labiekārtošanas stadījā. 15. martā ievēlētās VFF SP iecere ir telpas specifiska iekārtošana: gar sienām izkārt vecas padomju laika ģeogrāfiskās kartes, kuras vairs mācību procesā lietot nevar, kā arī dažādu valstsviru un domātāju portretu izlīmēšanu. Blakus minētajiem atribūtiem tiks veidota foto galerija par fakultātē notikušajām ballēm. Pirmās bildes būs par pavasara lielo pasākumu 15. aprīlī, kur spēlēs tādas grupas, kā Lietotas mēbeles no Holan-

des, Pasaules Gaisma un Ino kentījs Mārpls.

Tuvākajā laikā tiks iepirkas mīkstās mēbeles, galdi un iegādātās kafijas automāts. Pēc brīvlaika aprīļa otrajā pusē paredzēts atskanot mūziku. Taču to varēs dzirdēt tikai starpbrīžos, jo blakus atpūtas telpai atrodas auditorija. Iespējams, gar sienām atradīsies sēdēšanai paredzēti spilveni.

Tā studentu atpūtas telpa no tukšas un gaīšas istabas pārvērtīsies par ērtu un patīkamu telpu VFF studentiem. ■■■

Kojās ar laiku pie visa pierod...

GITA LIEPIŅA,
"Universitātes
Avīze"

Tā kā mūsu saruna notiek divas stundas pirms ģeogrāfu 2. kursa studenta MĀRTINA UMBRAŠKO kārtējās krupjē darba naktis vienā no apmeklētākajiem Rīgas kazino, izdzirdot viņa telefona zvanu, nobrīnos – vai tiešām, esot Studentu padomes Sociālo lietu komisijas vadītājam, jāceļ klausule arī tad, kad aiz loga jau ir satumsis? Kā izrādās, tas ir tikai atgādinājums. Ipašs atgādinājums! Četri burti – LUSP. Mārtiņš tos eksperimentālā kārtā esot *ielicis* telefonā pirms gada, to nopērkot, un tagad vairs nemākot, bet varbūt, kā pats atzīst, negribot izņemt. Tā nu ik vakaru vienā un tajā pašā laikā viņš saņem šo paša sev pirms gada "sūtītu" atgādinājumu par Latvijas Universitātes Studentu padomi. Šobrīd Mārtiņam tā nozīmē gan studentu dzīves apstākļu uzlabošanu *kojās*, gan atlaižu sistēmas ieviešanu mācību maksājumos, gan... Bet par visu pēc kārtas...

Sociālo lietu komisijas galvenais uzdevums ir rūpēties par visām ar studentu dienes-ta viesnīcām saistītajām lie-tām. Es, protams, nevaru ie-tekmēt studentu attiecības *kojās*, bet mans pienākums ir būt informētam par tur dzīvojošo cilvēku ires maksām, un tām adekvātiem sadzīves apstākļiem. Piemēram, viena no šī briža aktualitātēm ir interneta pieslēgums *kojās*. Lielākā daļa pasniedzēju savas lekcijas noslēdz ar studentiem adresētu: "Nākamajai lekcijai vajadzīgos materiālus meklē-jiet internetā." Ir labi, ja vaka-rā, kad datorklasēs ir vislielā-kais noslogojums, palaimējas atrast brīvu vietu, vai arī stu-denta materiālais stāvoklis lauj viņam apmeklēt interneta salonus. Tomēr visideālā-kais ir variants, ja stu-dents, pārnākot mājas, par ko daudziem uz laiku kļūst *kojās*, visu savām studijām nepieciešamo informāciju var iegūt turpat uz vietas, *ieejot* internētā. Liels paldies jāsaka LANETAM un Fizikas un matemātikas fakultātei par interneta izejas ievilkšanu pilnīgi visās Zelļu *kojās* istabi-nās. Pārējās Universitātes *kojās*, ja nemaldoš, ar internetu ir aptiklots vissmaz viens to stāvs. Parasti studenti ir viens otram ļoti pretimnākoši, un tie, kuriem ir internets, lauj to izmantot arī tiem, kam tā pa-gaidām vēl nav.

Svarīgākais "bet" šajā visā ir tas, ka LANETS ir Latvijas Universitātes veidojums ar savām monopoliesibām uz *kojām*. Tas nozīmē, ka viņš var diktēt savus noteikumus, par prioritāti atzīstot fakultāšu aptiklošanu, un tādējādi *kojās* strādājot lēnāk. Es pats dzīvoju Bullu *kojās* un savulaik biju liecinieks, kā vienam stāvam internets tika slēgts veselus divus mēnešus. Personīgi man tas īpaši netrauceja, jo maksimāli visu, ko var, es vēl joprojām cenšos rakstīt ar roku. Lielākā daļa Universitātes pasniedzēju arī šobrīd pieņem studentu ar roku rakstītus tekstus. Tomēr to *koju* iemī-

nieku interesēs, kas gatavojo-ties nākamās dienas lekcijām, katru vakaru tajās izmanto-datoru un internetu, es ieteiktu nākotnē izveidot jaunu inter-neta maksājuma veidu. No absolūti **katras istabiņas** studenta, neatkarīgi no tā, vai viņam ir savs dators, un attiecīgi, vai tam ir pie-slēgts internets vai arī nav, tāku iekāsēts, piemēram, **Ls 1 mēnesi**, kas katrā *koju* istabiņā nodrošinātu **ātrū un kvalitatīvu interneta izeju**. Piemēram, es pats par to būtu gatavs maksāt, lai arī man nav datora. Es vēlos, lai tie studenti, kuru istabiņās datoru nav, saprastu, ka šādā veidā viņi maksātu nevis par neizmantoto pakalpojumu, bet gan par piedāvāto iespēju. Pieslēgties internetam *kojās* varēs visi.

Nav noslēpums, ka stu-den-tu vidū valda vairāk vai mazāk pamato-tots satraukums par *koju* samaksu iespējamo paaug-stināšanos. No Universitātes vadības puses vienā brīdi nāca piedāvājums visu *koju* cenu palielināt par Ls 3. Kā arguments tika minēts patiess faktijs par to, ka *kojas* sevi neat-maksā, un tādēļ tās ir jādotē. Ja students par *kojām* maksā, piemēram, Ls 9, pilnā naudas summa, kas nepieciešama attiecīgās ēkas pašizmaksu seg-šanai, ir Ls 17. Praktiski tas nozīmē, ka par katru *kojās* dzīvojušu studentu Universi-tātē no saviem lidzekļiem pie-maksā Ls 8. Galvenais "bet" *koju* maksas paaugstināša-nā no manas kā Sociālo lietu komisijas vadītāja puses ir – lai prasītu no studenta lielākas naudas summas par *kojām*, Universitātei vi-niem ir jā piedāvā arī kaut kas vairāk preti. Tas, kas tiek piedāvāts pašreiz, ir gulta-svieta ar vienu skapi, galdu un krēslu. Piedevām vēl jo-projām vietu vietām bez stu-dentiem *kojās* mit arī prusaki. To daudzums gan vairākums gadījumos ir atkarīgs no pašu studentu tirības. *Kojās* ar laiku pie visa pierod... Tai skaitā arī pie tā, ka, lejot krūzē otru

porciiju tējas, līdz ar ūdeni tajā ieplūst arī kārtējais izvārītais prusaks. Personīgi es pie šā-dām situācijām jau sen esmu pieradis, un, piemēram, pru-saki man vairs netraucē, taču kā Sociālo lietu komisijas vadītājam man tas ir pietiekami spēcīgs arguments, lai es pa-reižējos apstāklos pilnīgi vien-nozīmīgi nepiekristu *koju* sa-maksu paaugstināšanai.

Samaksas par *kojām* veido-šanās procesā nesen atklāju lielus brīnumus. Pēc oficiā-liem skaitliem, ar kuriem es kā Sociālo lietu komisijas vadītājs tiku iepazīstīnts, izrādi-jās, ka viena gada laikā dažu *koju* platība nez kāpēc ir palie-linājusies pat par vairāk nekā 100 m². Piemēram, vienā gadā mājas platība ir bijusi 1000 m², bet jau nākamajā gadā tā ir 1100 m², kaut gan nekadas

Universitāti kopumā. Tā kā nekādu sīkāku izmaksu pa konkrētām ēkām dalīšana ne-notiek, zūd iespēja noteikt Universitātei neracionālās *kojās*, kuras savu lielo izmaksu dēl izdevīgāk būtu pārbūvēt, un attiecīgi tad no studentiem iekāsēt jaunajiem dzīves apstākļiem atbilstošas naudas summas. Es atbalstu ideju par studentu dzīvošanu kvalitatīvi izremontētos un labiekārtotos *koju* "dzīvo-lišos", kas maksātu Ls 30 mēnesi, un savu labo sa-dzīves apstākļu dēl vasaras mēnešos Universitātes pel-nas nolūkos kā īpaši stu-dentu hosteli varētu tikt iz-irēti ārvastu tūriстиem.

Manuprāt, daudz kas būtu jāmaina jautājumā, kas saistīs ar iekāršanu *kojās* vēlos vaka-ros un naktis. Var jau visām pirmo stāvu koplietošanas tel-pām uzlikt restes, tomēr vien-mēr būs studenti, kas pa-sniegas palīdzīgu roku pa nakti klusi valā atvērtu logu, un vienmēr būs tādi, kas rāpsies kaut līdz trešajam stāvam, lai to izmantotu. Es saprotu, ka Universitātes *koju* iekāršanā nekad nedarbosies tāda sistēma, kāda tā ir, piemēram, Vidzemes augstskolai, kad katram studentam ir savas kopmitnes ārdurvju atslēgas, ar kurām kabatā viņš iet un nāk cikos pats vēlas, nevienas komendantes nekontrolēts. Mums tas *koju* istabiņas atri-

dežuranta kādu peronu aplie-cinošu dokumentu. Cik es-mu līdz šim noskaidrojis, kaut kādu naudas summu pieprasīšana no *kojās* dzīvojo-šo studentu ciemiņiem, kas tajās paliek arī pa nakti, ir ne likumīga. Manuprāt, dau-dzas ar *kojās* iekāršanu saistītās problēmas atrisi-nātos, ja visās tajās tikt ierikotas ar studentu aplie-cības čipa palīdzību atvera-mas elektroniskās durvis. Tieši tādas šobrīd jau ir Zelļu *kojās*. Cerams, ka to paraugam sekos arī pārējās.

Manā ideālākajā un, ma-nuprāt, pāris gadu laikā arī praktiski istenojamajā Uni-versitātes *koju* nākotnes mode-li visu fakultāšu dekāniem būtu jābūt informē-tiem ne tikai par studentu sekmēm, bet arī par savas fakultātes *kojās* dzīvojošo cilvēku uzvedību. Par no-piētnu uzvedības pārkā-pumu *kojās* šī studenta dekānam būtu tiesības vinu "izmest āra" no fa-kultātes, kā tas savulaik, starp citu, Universitātē ir arī bijis. Dekāniem būtu jā-būt lietas kursā par savas fa-kultātes *kojās* mītošo stu-dentu dienām un nedienām. Manuprāt, tas daudziem stu-dentiem liktu no pietri apdo-māties, pirms, piemēram, *tusina* karstumā kārtējo *koju* durvju izlaušanas vai gai-teņa sienas apzīmēšanas. Būtu arī jāsakārto dažādu ar *kojām* un mācībām saistīto maksājumu atlaižu sistēma, kas Universitātē šobrīd ne-darbojas ne bārejiem, ne grūtnieciem, ne precētiem pāriem. Piemēram, Biznesa augstskolā "Turība" visiem šādiem cilvēkiem ir īpašas *koju* un mācību maksas at-laides. Students secina, ka Universitātē nekā tāda nav, un izvēlas "Turību", kā rez-ultātā Latvijas Universitātē zaudē sev klientu un līdz ar to arī naudu. Var droši pa-teikt, ka LU ar piedāvā-tajiem apstākļiem studiju un studentu dzīves videi pa-šreiz diemžēl ievērojami at-paliek no vairākām citām Latvijas augstskolām, kaut gan LU būtu jābūt kā paraugam citiem. Noslēgumā vē-los uzsvērt, ka personīgi es ne mīkli neesmu nožēlojis savu izvēli par labu dzīvoša-nai Latvijas Universitātes *kojās*. Man nepārtraukti apkārt ir savējē. Vienmēr ir iespēja iegūt lekciju pierak-stus. Ja rodas vēlme uzdzī-vot, ik reiz var atrast kādu, kurš ir gatavs tam pievieno-ties. Dzīvojot *kojās*, visu laiku kaut kas notiek, un tas ir tā vērts, lai to izbaudītu arī uz pašā ādas!

Dzīvojot *kojās* visu laiku kaut kas notiek, un tas ir tā vērts, lai to izbaudītu arī uz pašā ādas!

praktiskas piebūves vai izbū-ve tajā nav veiktas. Studen-tiem tas nozīmē, ka viņu mak-sa par kopmitnēm gada laikā ir augusi par Ls 100, jo viņa pienākums ir maksāt ne tikai par istabiņu, kurā viņš dzīvo, bet arī par gaiteni, kur viņš staigā, un pagrabu, kas atro-das zem tā. Students maksā par visu attiecīgās ēkas kvad-ratūru. Jocīgs man liekas arī veids, kā atsevišķas vietās tiek veikts izmaksu aprēķins par gāzes, siltuma un ūdens patēriņu *kojās*. Izmaksas nie-tiek reķinātas par katru māju atsevišķi, bet gan par visu

vien pārvērstu par *pritoniem* ar daudzu ciemiņu nakšo-šanu tajās ik nakti. Te tomēr ir Riga un katram *koju* dzīvot tikušajam studentam ir ne-skaitāmi draugi, kuriem šī ie-spēja milzīga studenta skaita dēl ir liegta. Šogad "aiz svī-tras palika" 500 dzīvošanai *kojās* pieteikušies studenti. Starp citu, Universitātes *kojās* nedzīvošajiem stu-den-tiem bezīmēs situācijā ir ie-spēja tajās palikt pa nakti. Studenta pienākums ir infor-mēt par to komendanti un, pirms došanās uz sava kursa-biedra istabiņu, atstāt lejā pie

Latgalē reliģiskais ir tautiskais

Esam interesanti ar atšķirīgo

ANDA LASE,
"Universitātes
Avīze"

Filoloģijas fakultāte un Latvijas televīzijas radošā grupa uzņēmuši dokumentālu videofilmu par Latgali, tās fokusā ir Latgales novada valoda. Filmas scenārija autore ir JANĪNA KURSĪTE un IEVA FREINBERGA-UPMALE, leva ir arī producente, režisore GINTA KALDAVA, mūzikas autors VALDIS MUKTUPĀVELS. Sarunā ar filmas veidotājiem par sajūtām, filmējot Latgalē, tās puses cilvēkiem, tradīcijām un latgaliešu valodas vietu šodienas Latvijā.

Kāda ir mazo valodu loma sobrīd pasaulei?

J. Kursīte Pasaulē, palielinoties globalizacijas procesiem, paradosās, bet vienlaikus reģionālās valodas iegūst arī lielāku lomu. Latgaliešu valoda ir otra latviešu valoda rakstītajā tradīcijā, tā bagātina latviešu literāro tradīciju, ir kā tāds rezerves variants, papildus iespēja.

V. Muktupāvels Reģionālajām valodām ir vērtība kaut vai Eiropā, piemēram, Norvēģijā, kur viņi runā savā vietējā dialektā, un nevienam pat nav tāda ideja, ka būtu jārunā kādā standartizētā valodā. Doma, ka ir pareizā vai nepareizā valoda, nāk no totalitārajiem laikiem. Šobrīd pasaulei ir tendence – visas valodas ir pareizas, ja tajās runā kādā noteiktā kopienā.

I. Freinberga-Upmale Pie mēram, Bavārijā visi mierigi runā savā vietējā dialektā, un ja tu mēģini to slēpt, tad droši vien ar tevi kaut kas nav kārtībā... Latgaliešiem tā ir liela dāvana, ka viņiem izveidojusies vienota rakstu valoda un saglabājušās izloksnes runātājā formā.

Kādi filmēšanas laikā atklājas latgalieši?

J. Kursīte Iespējams, latgaliešiem bija vajadzīga tieši sašķare ar rīdzniekiem, lai apjaustu, ka viņi ir nozīmīgi ne tikai sev vien. Noslēgumā filmēšana bija Balvu rajona Balčinavas vidusskolā, kur skolēni stāstīja, kā, cīnoties ar saviem kompleksiem par parēzo un nepareizo valodu, starpbrižos savstarpejā sāk runāt latgaliešu valodā. Tā ir viena no filmas idejām – parādīt to, ka mēs esam interesanti ar atšķirībām. Filma kopumā tika veidota caur tradicionālās kultūras prizmu.

G. Kaldava Televīzijā tācu ir pieņemts, ka cilvēks runā tirā

latviešu valodā, un šis moments, ka viņš runātu dialekta un līdz ar to runātu pareizi... Te jau ir tas jautājums – kas ir pareizi? Domāju, kad tev kaut ko mēģina atņemt, nonem arī daļu no tevis nost, un līdz ar to kaut kas būtisks zūd.

V. Muktupāvels Kultūra, vietējā valoda, mūzika – tās ir saistītas lietas. Sajūta, rakstot mūziku iepriekšējai – Kurzemes filmai, bija pavisam savādāka, nekā Latgales. Tur zināma nozīme ir tautas dziesmām, ko vietējie asociē ar Latgali, bet ne tikai tam. Mūzikas raksturs ir savādāks, jo arī cilvēki ir savādāki. Latvijā ir trīs rakstu valodas tradīcijas – latviešu, latgaliešu un libiešu. Šādas atšķirības ir arī nodefinētas literārā tradīcijā. Loti daudz Eiropas zemēs tādu tradīciju nav.

mentālismā vēl neparādās. Svarīgs ir izjūtas līmenis, tādas ir latviešu dokumentāla kino latviešu tradīcijās.

Kāda atklājas Latgale?

I. Freinberga-Upmale Dvēseliska, silta. Atceros, kad bijām Bozavā, Veras tante nāk mums preti, saka – vai, meitiņas, es šorit piecēlos tā paagrāk (tas ir ap četriem), un nāca kilometru pāri pārplūdušo kaimiņa plāvu pacienāt filmēšanas grupu ar blīniem.

G. Kaldava Latgalē ir tāds nerakstīts likums, ka visi ciemiņi tiek laipni pacienti un uzņemti šajā vidē. Šie cilvēki tiešām ir gatavi attdot savu pēdējo maizes kukuli. Cilvēks pirms ceļa obligāti ir jāpacienā.

Man ar filmu gribējās pārliecināt latgaliešus, lai viņi tiek galā ar savu mazvērtības

Latgalē reliģiskais ir tautiskais. Būt par latgalieti nozīmē, ka katoliskās vērtības ir tāvā ikdienā.

G. Kaldava Latgalē tautiskais ir loti savījies ar reliģisko, kas varbūt citā Latvijas pusē ir mazāk, tas arī Latgali loti stipri atšķir no pārējās Latvijas. Runāt par Latgali un nerunāt par reliģiju nevar, jo tas ir loti saaudzis kopā.

Piemēram, Lieldienas – viņiem ir tik loti savījies Zaļā ceturtīdiens, Lielā piektdiena ar tautas tradīcijām. Tāpat Ziemassvētkos – viņiem ir šis Jēzus bērniņš, ko viņi liek galda vidū, šādu tradīciju neesmu redzējusi nevienā citā Latvijas novadā. Viņiem ir arī zīlēšana ar salmiem.

Vai filmēšanas gaitā radās izmainas?

G. Kaldava Protams, ka radās. Scenārijs jau iepriekš ir, bet tu aizbrauc reālā vieta, satieci ar realiem cilvēkiem, un to noskaņu, ko jūti, nevienā scenārijā nevari iepriekš ierakstīt. Cilvēki jau visi kopā veido filmu. Viņi mums atveras, pēc tam varam radīt kopējo filmas noskaņu.

V. Muktupāvels Latvijas dokumentālās filmas tradicionāli ir nevis sausas reportāžas, bet tajās ir slāni, kas tīrajā doku-

kompleksu. Latgalieši ir bezgala bagāti ar savu valodu, un, ja viņi, arī esot Rīgā, runās latgaliski, tas būs super. Savādāk viņi būs pelēki tāpat kā visa Rīgas masa.

V. Muktupāvels Filma parāda, ka latgaliešu valodas izloksnes ir vesela vērtība. Latgaliešu literārā valoda ir radusies un uzturēta katoliskās baznīcas klēpī, tā prasa kopšanu. Protams, ilgie gadi Krievijas impērijas sastāvā Vitebskas gubernā, zināma neiecietība no lejas latviešiem ir radījusi latgaliešiem sajūtu par savu valodu kā nepilnvērtīgu. Literārā valoda prasa kopšanu, atzišanu. Viens no filmas mudinājumiem arī būtu pievērsties un kopt šo literāro tradīciju.

Pagaidām latgaliešu valodu kopj entuziasmi, profesionālu līmeni to dara diezgan maz. Kopšanai jābūt sistematiskai, lai šī valoda uzziedētu. Atšķirības valodā norāda arī uz atšķirībām domāšanā. Izloksnes latgaliešu valodā ir loti nodalāmas, tā piemēram, upes vienā pusē saka *kuo*, otrā *kai*, *kei*.

G. Kaldava Manam dēlam ceturtajā klasē bija mājas uzdevums – aistrast pēc iespējas vairāk tautasdziesmas dialekto un uzrakstīt. Tas bija loti

interesanti – latgaliešu, kuzemnieku izloksnes; rakstība, runa. Skolās to var mācīt tādā rotaļīgā veidā, un pēc tam arī vien plašāk un plašāk.

Vai ar vietējiem sazinājties latgaliski?

I. Freinberga-Upmale Dvēseliska, silta. Atceros, kad bijām Bozavā, Veras tante nāk mums preti, saka – vai, meitiņas, es šorit piecēlos tā paagrāk (tas ir ap četriem), un nāca kilometru pāri pārplūdušo kaimiņa plāvu pacienāt filmēšanas grupu ar blīniem.

G. Kaldava Latgalē ir tāds nerakstīts likums, ka visi ciemiņi tiek laipni pacienti un uzņemti šajā vidē. Šie cilvēki tiešām ir gatavi attdot savu pēdējo maizes kukuli. Cilvēks pirms ceļa obligāti ir jāpacienā.

G. Kaldava Šī tradīcija tur ir dzīva, un cilvēki uz šo dziedāšanu nesanāca kopā tikai tāpēc, ka mēs tur filmējām.

J. Kursīte Filmēšanas gaitā arī bija daudzi negaidīti pārsteigumi, tā piemēram, Baltinavā bija lieliski latviski maju kokgrīzumi ar ģeometriskiem ornamentiem. Satikām arī cilvēku, kurš izgājis no pagrīdes tikai 1995. gadā, viņš bija dzīvojis pilnīgi iekonservētā pasaulei no 1944. gada.

I. Freinberga-Upmale Terēzija Rubene, folkloras kopas vadītāja teica – oktobrī, velu mēnesi, mēs bieži dziedām kapos dziesmas par godu mirušajiem, veliem. Sarunājām braukt filmēt un patiešam – kapsētās dzied gan tautasdziesmas, gan baznīcas dziesmas par godu mirušajiem. Šī folkloras kopa ir tik loti populāra, ka gan pareizticīgie, gan vecīcībnieki viņus lūdz kapos dziedāt oktobrī katrai sestdienai, svētdienai, tad viņi dzied pat divās kapsētās.

G. Kaldava Filmas uzņemšanas iesākumā ir doma, sajūta, priekšstats par konkrēto vidi. Laika gaitā, procesā, nāk klāt jauni cilvēki, reizēm pat kā negaidīts pārsteigums. Janīna Kursīte ar saviem studentiem loti daudz braukusi ekspedīcijās, ar "Klēts" raidījumiem, arī tajās iepazīti jauni cilvēki. Tad, kad vietējie tevi pieņem, jau vari runāt ar viņiem, uzdot jautājumus. Šī filma veidojas kopdarbā ar vietējiem, tur nav uzrakstīta scenārija. Tā ir tāda spēle kā *puzzle*, ir konkrētā vieta, konkretā situācija. Tad aizbraucam kaut kur, un ir nākamā. Tad ir tas process, ka tu noskaties visu materiālu, sajūti, kā tas *līmējas*, liekas kopā, un principā tad arī veidojas tas viss kopējais.

J. Kursīte Tā, protams, nav mākslas filma, to veido līdzīga pārītiešamie ar savu pasauļes redzējumu. Mūsu doma bija, ka runājam ar šiem cilvēkiem, kas dzīvo Latgalē, šajā reālajā vidē, viņi nav kaut kāds interesantu pulcīņš, kas sanāk kopā, viņi tajā pasaulei dzīvo.

G. Kaldava Viņu dzīves stāsti reizēm paver pavisam citu skatu, kaut ko tādu, ko vispār neesi varējis iedomāties.

Kāda varētu būt latgaliešu valodas nākotne?

I. Freinberga-Upmale Vaja-dzētu vairāk raidījumu, izde-vumu latgaliešu valodā.

Vajadzētu radīt stimulu, lai būtu iemesls runāt šajā valodā. Tas ir atkarīgs arī no vietējo skolu skolotājiem. Lai jaunieši būtu ieinteresēti runāt latgaliešu valodā ne tikai par traģisko, bet lai tas arī būtu vērts uz nākotni. Jāveicina situācija, lai divi latgalieši, satikušies Rīgā, savā starpā runātu latgaliski. Es ar igaunī no Latgales runāju latgaliski – kas tā bija par baudu, kā visi lielām, platām acīm skatījās..

V. Muktupāvels Latgaliešu valoda tiek pasniegta arī Filoloģijas fakultātē, asocietājai profesorei Lidijai Leikumai ir kurss par latgaliešu literārās valodas vēsturi. Detalas jau atkarīgas no pasnie-dzējiem, cik interesantā veidā to var pasniegt.

Tieši Rīgā ir izveidojušies latgaliešu stingrā stila kopēji, kas veido terminoloģiju, internetā publicē mājas lapas. Publicē katoļu laikrakstus latgaliski, un tas notiek tieši Rīgā. Galvaspilsētā arī var dzīvot ar latgaliešu valodu kā dzimto valodu. Literārā vide arī ir tā, kas to veicina.

G. Kaldava Būtībā jau cilvēki latgaliešu valodu māk mums visapkārt, tikai kādas iespējas ir tajā sarunātās ikdienā... Ja tā būtu vērtība, ka prot runāt latgaliski, tad arī situācija būtu savādāka.

Valodu ciklā jau bijusi filma par Kurzemē, ir doma par Sēliju...

J. Kursīte Valodas izloksnes, dialekti ir kā garšvielas, kas rada ēdienam garšu. Latviešu valoda padomju gados ir krieti noplicināta, tādēļ to var barot tie, kas atrod veiksmīgus jaunvārdus, izvelk dienasgaismā aizmirstus senvārdus, bet to noteikti baro Kurzemes izloksnes, Vidzemes libīskās izloksnes, latgaliešu u.c. izloksnes. Pie tam latgaliskās izloksnes baro ne tikai latviešu, bet arī latgaliešu literāro valodu.

G. Kaldava Ir interesanti, klausoties cilvēka runā, atšķirīt, no kurienes viņš ir. Un ja vēl saka – tā kā Rēzeknē *lauž*, tā nekur citur *nelauž*...

Filmas noskatišanās 20. aprīlī 15.00 Filoloģijas fakultātē. Aicināti visi, kam interesē novadī un kā tajos runā.

Nebijušu sajūtu restaurācijas darbnīca

ARVIS ĒRMIŅŠ,
LU Juridiskās
fakultātes students

Jau 4. gadu Eiropas Studentu forma Rīgas organizācija (AEGEE-Riga) piedāvā iespēju studentiem no Latvijas padarīt vasaru interesantāku un doties uz kādu no daudzajām Vasaras universitātēm Eiropā.

Eiropas Studentu forums (AEGEE – Association des Etats Généraux des Etudiants de l'Europe), kas izveidots 1985. gadā un šobrīd ar 17 000 biedriem ir lielākā interdisciplinārā studentu organizācija

ILZE MILLERE
LU Ekonomikas un
vadības fakultātes studente

Iesaistoties AEGEE, zināju, ka tas nozīmē lieliskas iespējas celot, tomēr nebiju domājusi, ka mans pirmais starptautiskais pasākums būs jau pāris mēnešiem. Proti, pagājušajā vasarā piedalījos AEGEE-Maskava un AEGEE-Sanktpēterburga kopīgi rīkotajā celojošajā vasaras universitātē "Russian Surprise". Visiem stāstīju, ka ar šo braucienu laboju kauna traipu savā biogrāfijā – esmu dzīmusi PSRS, bet ne reizi neesmu stāvējusi Sarkanajā laukumā! Patiesībā brauciens bija kā "nebijušu sajūtu restaurācijas darbnīca": pabiju vietās, kuras

Eiropā, jau 16. gadu rīko vienu no vērienīgākajiem vasaras pasākumiem Eiropā studeniem – Vasaras universitātēs.

Ideja ir vienkārša. Nemot vērā, ka AEGEE galvenie mērķi citu starpā ir vienotas Eiropas idejas popularizēšana un kultūru apmaiņa, Vasaras universitātes ir praktiska iepēja, kā jauniešiem vasaras brīvlaikā lēti ceļot, iepazīt citas valstis, kultūras, iegūt jaunu draugus un veidot starptautiskus kontaktus ar citu valstu studentiem.

Pretstātam, kā izklausās, AEGEE rīkotajām Vasaras universitātēm nav nekadas saistības ar sēdēšanu piesmaķušas telpās, klausoties garlaicīgas lekcijas un rakstot ne-

jau no bērnības saistījās ar LIELO pasauli un ceļošanas romantiku. Maskavas metro (ar slaveno balsi "Ostorožno, dverji zakrivajetsa!"), mauzolejs ar sacukurotu Lenīnu, Kremļa komplekss, universālveikals GUM, miliči un volgas... Protams, jaunie krievi un "merši", bāri un naktsklubi, nelaipni gājēji un smaidīgi arbūzu tīrgotāji uz ielām...

Tā kā šī bija ceļojošā universitāte, pāris dienas pavadījām Pleskavas mežos, apciemojot gan pašu pilsētu, gan tuvējās Puškina vietas. Dzīvojām teltīs pie kāda ezerā, kur cīnījāmies ar odiem un miegu līdz pat rītausmai, organizatoriem pie ugunskura ģitaras pavadījumā dziedot krievu romances... Izrāpjoties no meža, devāmies ie-

vienu nelasitus referātus un eksāmenus laikā, kad citi draugi bauda vasaras priekus. Vasaras universitātēs ir pašu studentu rīkoti pasākumi, kur piedalās vidēji 30 studenti no dažādām Eiropas valstīm un kopā pavada pāris nedēļas, iepazīstot vietējo kultūru, valodu, tradīcijas, izbaudot vietējo virtuvi, apskatot skaistākās vietas, izklaidējoties un darot vēl daudzas neiedomājamas lietas. Piedevām tas viiss ir par diezgan simbolisku samaksu, jo tiek nodrošināti gandrīz vi-

si dzīvošanas izdevumi, ekskursijas, ēšana un izklaides. Maksimālā cena par vienu nedēļu atkarībā no Vasaras universitātes veida ir vai nu 60, vai 80 eiro, kā arī pašam par saviem līdzekļiem kaut kā jānokļūst līdz attiecīgā pasākuma norises vietai.

Šogad laika posmā starp 1. jūniju un 1. oktobri tiek rīkotas gandrīz 100 Vasaras universitātes 30 valstīs: no Skandināvijas valstīm Ziemeļos līdz Turcijai, Kiprai un Maltai Dienvidos; no Spānijas

...ne reizi nebiju stāvējusi Sarkanajā laukumā

karot Sanktpēterburgu tās trīssimtgades svinību laikā.

Tā īsti Krievijas mežonīgais skaistums un burvība nemaz nav aprakstāma vai foto kadrā noķerama! Varbūtas izpaužas brižos, kad Maskavas metro centies noslēpties no daudzgalvaina pūla, kas, elkonus un ceļus netaupot, metas mājup, vai – lepnī izkāpnot metro stacijā "Rižskaja". Varbūt tad, kad valstu prezentācijas vakarā no viesmīlīgo krievu puses bez lie-

kas kautrības tiek pagādāta kaste vodkas...

Biju vienīgā no dalībniekiem, kas tekoši runā krievi, tāpēc izbaudīju dažādas priekšrocības, ieskaitot apzinību par to, kas pasūtīts pusdienās (reti kur ēdienkartes bija pieejamas angļu vai citās valodās). Tāpat bija makten jocigi redzēt spānus laimīgi dižoja mīles ar "sīrpja un āmura" krekliņiem ar uzrakstiem "Naša rodījina – SSSR".

Kaut arī bijām diezgan lie-

Rietumos līdz Moldovai, Ukarīnai un Krievijai Austrumos.

Papildu informāciju par Vasaras universitātēm iespējams iegūt AEGEE-Rīga mājas lapā www.aegee.from.lv un Vasaras universitāšu oficiālajā mājas lapā www.aegee.org/su. Tur arī iespējams atrast AEGEE Vasaras universitāšu katalogu, kur sniegs īss apraksts par katru universitāti un atrodama visa nepieciešamā informācija par tās norises datumiem, vietām, izmaksām u.tml. Aprīla vidū LU fakultātēs tiks izplatīti informatīvie materiāli un notīks vairākas lekcijas par Vasaras universitātēm. Precīzāka informācija par laiku un vietām būs pieejama AEGEE-Rīga mājas lapā.

la grupa – 35 cilvēki no dažādām Eiropas valstīm, diezgan ātri atradām kopīgu valodu un kopīgi izbaudījām arī pērkona negaisu kapsētā un kolektīvus rīta gājenus uz netālā sporta kompleksa dušām cauri Maskavas dzīvojamam rajonam! Jāpiebilst, ka bija patīkami saņemt milus pateicības vārdus un sveicienus latviešiem no vairākiem dalībniekiem, kas bija piedalījušies iepriekšējā vasaras universitātē Latvijā! Lielisks pārsteigums bija viņu pārliecinošā pievienošanās man piediedājumā tautasdziesmai "Bēdu manu lielu bēdu", ko kā vienīgā Latvijas pārstāvē ar viegli drebošu balsi uzsāku valstu prezentācijas – šķiet, neviens nekļūdījis! Lūk, ko nozīmē kārtīga vasaras universitātē!

Panākumi Latvijas čempionātā galda tenisā!

**GENĀDIJS
KARTUZOVS,**
LU lektors

Šodienas Latvijas ekonomiskajā situācijā vienas augstskolas studenti daudzās sporta spēlēs satiekas ktrs laukuma savā pusē. Spēlē viens pret otru un aizstāv citu sporta klubu krāsu, nevis savu augstskolas klubu. Protams, viņi nespēlē par "pliku paldies", viņiem šajos klubos ir radīti labi treniņu apstākļi un atbilstošs finansiālais nodrošinājums. Gods un slava tiem studentiem, kuri atceras, ka savas LU krāsas jāaizstāv vismaz SELL spēlēs un Latvijas studentu Universiādē. Beidzot šajos pasākumos sporta spēļu pārstāvji tiek pulcināti kopā no visiem klubiem un komandas gatavo startam, aizstāvot LU karogu.

Daudzi stažējas vai mācās ārzemēs, un tas nozīmē, ka milzu naudu ceļam uz Latviju viņi nemaksās, līdz ar to ne-piedalīsies LU nozīmīgajās sacensībās.

Gadās arī tādi, kuri atrunājas, ka stadionā skrejceļš neatbilst Eiropas vai pasaules standartiem un var dabūt traumu, tādēļ sacensībās ne-piedalīsies. Tas ir skumji, bet LU mācībspēkiem ar to nākas rēķināties.

Beidzot LU ir irēts sporta nams "Arkādija". Kad nākotnē mūsu lielākajām augstskolām būs sava sporta nams, tad domāju, daudzas no šīm problēmām atrisināsies. Loti pretimnākošs ir LU direktors A. Peiċs, kurš atbalsta sportu.

Remontu jau vairākus gadi gaida K. Valdemāra ielas 48 sporta zāle, kur trenējas arī galda tenisisti, kuri republikas mērogā guvuši loti labus panākumus.

LU galda tenisistu panākumi Latvijas čempionātā.

No kreisās: G. Kartuzovs, S. Kirilova, O. Kartuzova, I. Jozepsone, I. Ilķena, tiesnesis A. Priedītis

Dienu pirms republikas individuālā čempionāta notika republikas komandu čempionāts, jo šajā laikā Eiropā ārzemju klubos bija sacensību pārtraukums, tādēļ iepēja savās mājās redzēt visus stiprākos spēlētājus.

Viriesiem jau otro gadu pēc kārtas LU "Universitātes Sports" komanda (J. Apse,

J. Isajevs, A. Kopeika un O. Kartuzovs) izcīnīja bronzas medaļas, un šoreiz to var uzskatīt par panākumu, ne-skatoties uz to, ka kādreiz tieši US-VAD bija vairākkārtējie republikas čempioni.

Soreiz uzvarēja "Ezerma-la – Liepāja KSS", tās sastāvā bija mūsējais S. Vasiljevs, un kādreizējais komandas balsts

G. Rūsis. S. Vasiljevam šoreiz labvēligus apstākļus sagādāja šī komanda, tāpēc viņš aizstāvēja pretinieku komandas krāsas, kā tas notiek arī citos sporta veidos.

Sudrabā medaļa tika junio riem no Rīgas 37. vidusskolas. Jāatzīmē, ka viriesiem no pamatsastāva četriem spēlētājiem divi var būt no cita kluba.

Sievietēm jau trešo gadu pēc kārtas par čempioniem kļuva SK "Universitātes sports" komanda (I. Ilķena, O. Kartuzova, I. Jozepsone, S. Kirilova). Uzslavu pelna arī SK "Universitātes Sports" 2. komanda (L. Krūmiņa, D. Ročane, E. Kogane), kurās izcīnīja bronzas medaļas. So sacensību rezultātus var uzskatīt par panākumu, jo LU čempiona godā pēdējos gados ir tikai galda teniss, bet ar katru gadu kļūst arvien grūtāk, tāpēc arī LU galda tenisisti cer, ka drīzumā šim demokrātiskajam sporta veidam būs liela, gaiša sporta zāle.

Primārais manā *hip-hopā* esmu es pats!

GITA LIEPIŅA,
"Universitātes Avīze"

Atziņos, ka, dodoties uz ie-
priekš norunāto tikšanos ar
OZOLU radio NABA studijā,
biju nedaudz uztraukusies.
Līdz šim man viņš vienmēr
bija šķitis tāds diktī ārišķīgs,
diktī lēcīgs un diktī ass. Dzī-
ļi ievilkū elpu un vēru valā
NABAs durvis. Lai gan ie-
priekš Ozolu informēju, ka
viņš tiks arī fotografēts,
dzirdētie nostāsti par spilg-
tajām "O'79" drēbēm viņa
garderobē izrādījās mīts.
Skatuviskās bravūras vietā
viņš bez iebildumiem at-
saucās fotogrāfa aicināju-
mam rāpties augšā uz
jumta, lai pēc tam no tā arī
nolektu. Prasmīgi izlavierē-
jot starp savu raidījumu
"Hip-hop's 96,2", kas radio
NABA ētera dzirdams katru
otro otrdienu stundu pirms
pusnakts, nepārtraukt zva-
nošo telefonu un spraiga-
jām diskusijām ar savas
dziesmas mūzikas klipa re-
žisoru, Ozols atvainojās, ka

sarunai varēs atvēlēt tikai
divdesmit piecas minūtes
un, lai gan vecuma ziņā
esam vienaudži, tā arī ne
reizi pieklājīgo "jūs" neno-
mainīja uz familiāro "tu".

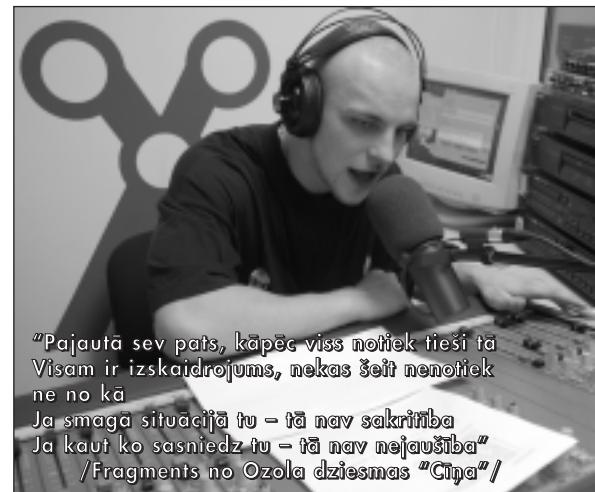
Mana raidījuma galvenā pa-
matdoma ir prezentēt un pie-
dāvāt klausītājiem tieši Latvijas
hip-hopu. Viena no raidījumam
"Hip-hop's 96,2" sadalām ir
"Austrumu Bloks". Tājā radio
NABA ētera studijā kā viesi
tieki aicināti jaunie *hip-hop* izpil-
ditāji. Iespēja tiek dota ikvie-
nam, kura dziesmu kvalitāte
daudzmaž atbilst *hip-hop* mūzi-
kā noteiktajiem standarta kri-
teriķiem. Protams, ja attiecīgajā
brīdī Latvijā viesojas kādi pa-
saulē atzīti *hip-hop* mākslinieki,
es vienmēr cenšos viņus uzai-
cināt arī pie sevis NABĀ. Raidī-
juma ietvaros tiek rikoti arī
free-style batli "Open Mind",
kas praktiski nozīmē brīvu, ie-
priekš nesagatavotu repošanu
tiešajā ēterā. Katru reizi raidīju-
mā "Hip-hop's 96,2" ir dzir-
dams arī iepriekš internetā,
konkrēti www.rigarec.lv, sabal-

soto dziesmu tops. Visu raidīju-
mu neatnemama rubrika ir
"Jaunumi *hip-hopā*", kurā es ie-
pazīstinu klausītājus ar šis mū-
zikas aktualitātēm gan pasaulē,
gan arī Latvijā. Raidījuma sada-
lā "Info" ikvieni tiek informēti
par *hip-hopā* pārtījām, koncert-
iem un festivāliem Rīgā, Latvijā
un Eiropā. Piemēram, uz doto
brīdi lielākais *hip-hop* pasā-
kums notiks 1. maijā Rīgas Cirk-
ka telpās. Tā būs divvalodīgā
hip-hop projekta "Austrumu
Bloks" prezentācija. Šī projekta
ideja, pretstātā šobrīd sabiedrī-
bā notiekosajai krieviski un lat-
viski runājošo sanaidošanai, ir
šo cilvēku savienošana.

Latvijā kā vadošās šobrīd
darbojas aptuveni četrdesmit
hip-hop grupas, no kurām
praktiski visas ir viesojušas arī
radio NABA raidījumā "Hip-
hop's 96,2". Vieglāk ir nosaukt
tos, kas nav bijuši manā raidī-
jumā. Tie ir tie, kas nav mani
domubiedri. Viņi nerespektē
mani un līdz ar to es nerespek-
tēju arī viņus. Dots pret dotu.
Pāris reizes esmu dzirdējis
Gustavo *hip-hop* raidījumu. Ar

ko tas atšķi-
ras? Manuprāt,
Gustavo
raidījumam
nav koncep-
cijas. Ar to arī
tas atšķiras.
Viņš visu dara
free. Plāpā par
visu, kas ie-
nāk prātā, it
kā sēdētu vir-
tuvē ar mam-
mu pie tējas
krūzes. Es sa-
viem raidīju-
miem tomēr
iepriekš sag-
tavojos.

Ja reiz tiek dota iespēja uz-
runāt vairākus tūkstošus cil-
vēku, es domāju, ir jābūt kaut
pašai elementārakai pieklājī-
bai un atbildības sajūtai. Sā-
kot ar aprīli, katru ceturtdie-
nu visi tiek laipni aicināti uz
dzīvajiem *hip-hop* koncert-
iem un *break-dance* pasāku-
miem klubā "Soul City", kas
atrodas pretī Rīgas Cirkam.
Ikvienu, kam patīk "O'79"
produkcijs, varu informēt

"Pajautā sev pats, kāpēc viss notiek tieši tā
Visam ir izskaidrojums, nekas šeit nenotiek
ne no kā
Ja smagā situācijā tu – tā nav sakritība
Ja kaut ko sasniedz tu – tā nav nejaūšība"
/Fragments no Ozola dziesmas "Cīpa" /

par tik tikko tirdzniecības
centra "Spice" pirmajā stāvā
atvērto veikalū "Tested
Week", kur tā ir pieejama. Va-
sarā gaidiet jaunu "O'79" vei-
kalu arī uz Brīvības ielas. Ar
albumu izdošanu un koncer-
tu rikošanu Latvijā diemžēl
nevar izdzīvot... Mana *hip-hopā*
pamatdoma? Lai tad, kad
eju gulēt, es būtu ar to apmie-
rināts. Primārais manā *hip-
hopā* esmu es pats! ■■■

Lai mūzika būtu dzīva

ANDA LASE,
"Universitātes Avīze"

"Mūsdienās robežas starp
mūzikas stiliem izvēlētās nav
izteiktāk, lai gan iespējams
saskatīt mūzikas saknes, iz-
celšanos, noskanu, kas ap-
vieno šķietami dažādu mū-
ziku..." MĀRTIŅŠ ROKIS un
KASPARS GROŠEVS raidīju-
mā NĀKOTNES VĪZIJAS spē-
lē mūziku, kas ir pietiekami
dažāda un interesanta, lai
to nevarētu definēt. Raidī-
jums skan katru trešdienu
no desmitiem līdz vienpa-
dsmiņiem, tad arī jebkuram
ir iespēja pārliecītīties, kas
īsti tas ir.

Mārtiņš Stila kā tāda mūsu
raidījumā jau sen vairs nav.
Sākumā bija tāda doma, ka
raidījumā skanošo mūziku ap-
vienos kaut kas *džezijs*, bet
laika gaitā viss ir nedaudz
mainījis. Raidījuma koncepcija
būtībā ļoti atbilst tam, kas,
mūsuprāt, notiek mūsdienās,
kad izvēlētās robežas starp mū-
zikas stiliem; tu vari pamanīt
kādu iezīmi mūzikā, bet neva-
ri mūziku ierindot kādā no-
teiktā kategorijā.

Tāda lieta, piemēram, kā
avangards sen jau vairs nav,
tas tiek imitēts. Tā vienkārši
sakot, mēs raidījumā meklē-
jam kaut ko interesantu, kas
varbūt saistīts ar džezu, var-
būt ar elektroniku. Tīkpat labi
tur var skanēt jauna mūzika,
kā arī kaut kas no septiņdes-
mitajiem, kas joprojām skan
īoti novatoriski.

Kaspars Kaut vai *Herbie*
Hancock, kas lielākoties spēlē
klasisko džezu, bet kādā pe-
riodā savā mūzikā sācis iz-
mantot dažādus efektus un in-
teresantus elementus, kas tam
laikam bija diezgan ne-
pierasti, bet tādejādi tika veici-
nāta mūzikas attīstība.

Mārtiņš Novatorisms, piemē-
ram, bija tad, kad dzēzā 70ta-
jos sāka izmantot sintezatoru,
un tad *aizgāja* tāds vilnis.
Visi sāka izmantot sintezatoru,
un tā laika mūzikā var no-
teikt kādu konkrētu posmu,
kad ir kāds skanējums, ko
mūzikai cenšas imitēt...

Kaspars Tādēļ spēlējam arī
šādu "veco" mūziku, kas, mū-
suprāt, joprojām skan svaigi.
Lielākoties spēlējam mūziku,
kurā mēģināts apvienot gan
dzīvās, gan elektroniskās mū-
zikas elementus. Man šķiet,
ka nākotnē tomēr būs atgrie-
šanās pie dzīvās mūzikas ele-
mentiem, pie tā, ko rada pats
cilvēks. Pieļauju, ka nākotnē
mūzikā tiks savienotas arvien
nesavienojamākas lietas.

Kādos mūzikas stilos džezs
atstājis ietekmi?
Kaspars Pārsvārā urbānajā
mūzikā, un vispār ļoti daudz
stilos. Dažreiz var pat ne-
saklausīt tā ietekmi, tikai
vēlāk uzzināt, ka mūzikās iet-
ekmējies no džeza. Kaut vai
tas, ka saksofonu izmanto tik
dažādos stilos, liecina par dže-
za milzīgo ietekmi.

Mārtiņš Negatīva tendence,
manuprāt, ir tā, ko tagad mēģi-
na daudzi jaunie producenti –
pārremiksēt visus vecos dže-
zus.

zai ierakstus, viens pēc otra
parādās jaunie džeza *leibli*, un
visi taisa *remiksus*. Tāda mūzi-
ka tagad skan visās kafejnī-
cās, tāds kā *chill out*, *lounge*.

Brīziem šāda mūzika ir laba,
bet pārsvārā DJi to dara vien-
kārši naudas dēļ, un gala re-
zultātā nav tie labākie. Vecie
ieraksti vienkārši tiek pārtai-
sti, vienkāršoti, lai būtu vieg-
lāk uztverami. Tāda glīta paci-
ņa, ko pārdot...

Mums abiem patīk dažādu
stilo mūziku, tāpēc arī mūsu
raidījumā spēlējam dažādu
mūziku, ja atrodam tājā ko in-
teresantu. Mājās klausāmies
visu. Man, piemēram, ļoti patīk
regejs.

Kaspars Man šobrīd intere-
santi šķiet mēģinājumi ar
elektronikas palidzību imitēt
sarežģītus džeza elementus.

Mārtiņš Ja agrāk parādījās
kāda jauna mūzikas tendence,
tā attīstījās kādus piecus ga-
dus, tagad tas var notikt gada
vai pat pusgada laikā, viss
mainās ļoti ātri. Pemēram, ap-
tuveni 90to gadu sākumā pa-
rādījās tāds pilnīgi jauns mūzi-
kas stils kā *jungle*, bet pāris

tikai imitēt, bet tā arī ir un pa-
liek īti imitācija.

Kaspars Noskaņa raidījumā
atkarīga no garastāvokļa, ir bi-
jušas reizes, kad savācam tā-
du mūziku, kas pilnīgi mutu-
lo, bet reizēm ir tas pats *lounge* un tāda mierīga mūzi-
ka vakaram. Būtībā nevar
zināt, ko gaidīt no raidījuma.

Tomēr, gatavojoties raidīju-
mam, piedomājam pie tā, lai
būtu vienota kompozīcija.

Mārtiņš Tā kā varam arī paši
sev sagādāt pārsteigumu...

Kaspars Raidījumā primārais
ir mūzika, vēlamies, lai tā
plūstu, tādēļ nerunājam
daudz. Kad jūtam, ka ir pie-
mērots brīdis, tad arī kaut ko
pasakām. Protams, vajadzīgā-
kais tiek pateikts.

Mārtiņš Domājam, ka svarī-
gākais ir mūzika, nevis tas, uz
kāda *leibla* un kad izdots ie-
raksts. Runāšana pārsvārā
traucē uztvert mūziku.

**Kādu mūziku paši klu-
sāties?**

Mārtiņš Jau ilgu laiku man
loti patīk grupa no Norvēģijas
JAGA JAZZIST, viņu mūzika
ignorē tādu lietu kā stils. No
Norvēģijas vispār, manuprāt,
pienāk daudz svāigu ideju. Tā-
da savdabīga mūzika ar vi-
niem raksturīgu piegājienu.

Kaspars Runājot par nākot-
nes mūzikai, man patīk tas, ko
dara un domā *Metjū Herberts*.
Viņš izteicis aicinājumu klūdi-
ties, radot mūziku, jo, viņa-
prāt, viss kļūvis pārāk izskait-
lots un paredzams.

Mārtiņš Mūzikas šobrīd ir
loti daudz, bet trūkst svāigu ide-

ju, tāpēc daudzi mūzikai pat ir
izstrādājuši koncepcijas, lai iz-
vairītos no "mainstream kastrā-
cijas" – ideju zagšanas un pie-
lāgošanās mūzikas tirgus
prasībām. Daži mūzikai meklē
veidus, kā radīt maksimāli ra-
došus apstāklus savai darbībai.
Kaspars Lielākā daļa mūzikai
mūsdienās izmanto *sampler* –
gan masu mūzikā, gan *under-
ground*. *Metjū Herberts*, piemēram,
pilnīgi atteicies no *sampler* izmantošanas,
no sin-
tezatoru iestādītajām pro-
grammām, līdz ar to radot
maksimāli vidi klūdām, im-
provizācijām un radošajam
momentam. Tā nav tikai tuk-
ša mūzika, bet arī nopietnas
idejas, ieskaitot politiskus vē-
stijumus utt. Gribam atlasi tā-
du mūziku, kurā ir ideja, kāda
doma un sajūta, ka to radījis
dzīvs cilvēks. Pat ja tā ir elek-
troniskā mūzikā, vēlamies lai
tai būtu dvēsele.

Tiešām grūti pateikt, kas
sekos nākotnē, tāpat kā ne-
viens tagad nevar pateikt, kas
sekos pēc postmodernisma.
Es negribētu uzņemties gad-
simta pravieša lomu.

Mārtiņš Runājot par to, kādēļ,
darām to, ko darām, labākais
radio NABA ir tas, ka tur
katrs klausītājs var atrast kaut
ko savu, ir ļoti daudz autorrai-
diju. Radio NABA visi dara
kaut ko entuziasma, prieka
pēc, nevis naudas dēļ.

Kaspars Un pēc raidījuma
vienkārši ir jauka sajūta...

**26.04. Mārtiņš un Kas-
pars spēlēs klubā Depo.** ■■■

NEW

Financing available

Full-time **MBA**

INFORMATION EVENINGS at

RTU Riga Business School

Every Wednesday, Skolas iela 11

The **RBS MBA** prepares managers of today and tomorrow. More than 70% of **RBS** students and graduates hold positions of leadership in Latvia and abroad.

We invite the ambitious and motivated to information evenings every Wednesday at 16:30 at **RBS** to learn about our new, internationally oriented **MBA** program.

Over the course of 12 years, in collaboration with **University at Buffalo** (USA) and the **University of Ottawa** (Canada), **RBS** has given nearly 400 leaders the tools needed for business and personal success.

Strategic Partners:

University at Buffalo
The State University of New York

RIGAS BIZNES INSTITUTS

RBS Student Information Center
Skolas Street 11, Riga LV-1010
Phone: 7217921
<http://www.rbi.lv>

TURPINI IESĀKTO
MAĢISTRA GRĀDS NAV GREZNĪBA,
TIKAI IKDIENAS NEPIECIEŠAMĪBA.

TURKLĀT TEV IR IESPĒJAMS KLŪT PAR MAĢISTRU
PAVISAM CITĀ NOZARĒ.

PAŅEM AUGSTĀKO

VISS PAR AUGSTĀKĀ LĪMEŅĀ STUDIJĀM
LATVIJAS UNIVERSITĀTĒ
WWW.LU.LV/GRIBUSTUDET
703 4444

PAGRIEZ PASAULI!

NABA 96.2 FM

Ceturtdienas

- 09.00 Sacīņas plēnāsēles
- 21.00 Dabaszakums (ska, dub, reggas, rock, stādy)
- 22.00 Tejo-a Rele Māte (World Music)
- 23.00 Zālais Karogs
- 24.00 Naktis sākumis

Plkstodienas

- 16.00 Rīkotā Vīnas Čukarikas
- 17.00 Top 25
- 18.00 Procedūru Kabinets (gaismīz saplēni)
- 20.00 Vīnai Vīno
- 22.00 Jauna Programma Veciem Civiliem
- 24.00 Naktis sākumis

Sestdienas

- 10.00 Tūvpilnī (Kino)
- 12.00 Brīni-Hits (literatūra)
- 14.00 Teletra Satīs (satīri)
- 15.00 Radio Polka (fuzionāl alternatīv)
- 16.00 Top 25
- 18.00 Naukāja Sala (mocēšana jaigāsāk)
- 20.00 Galu nedēļas (post rock)
- 21.00 Divīžība Balīs
- 22.00 Revīzija (heavy metal, death, doom)
- 23.00 Arvīna Projekcija (ch. punk)
- 24.00 Stāsti Konstruktors (Electronica)
- Gaidītāji ar vīcu nākotnei Deutsche Welle

Štvartdienu

- 11.00 Zveigznotā brīdo (līdz)
- 13.00 Sākumdienu darbi
- 20.00 Rīkotā Mūzikas (latvju mūzikā)
- 22.00 Signāls (Electronica)

www.radionaba.lv

UNIVERSITĀTES RADIO

Nākamajā numurā:

GITA LIEPIŅA,
"Universitātes
Avize"

Uzmanību! Universitātē ir bērns! Mūsu vidū tādu ir vairāk, nekā pirmajā brīdī varētu šķist. Jaunas, tik tīko vēl vidusskolu absolvējušas meitenes, kuras paralēli savām studijām augstskolā audzina arī jau savus pirmos mazļus. Meitenes ar milzīgi lielu vēlmi tādēļ nepārtraukt studijas. Vai tas ir iespējams? Un ko tas prasa no pašām meitenēm un viņu mazuljiem?

No malas viņas līdzinās daudzām citām Latvijas Universitātes studentēm. Varbūt šo studenšu smiekli fakultāšu gaiteņos neizskan tik pārgalvīgi skaļi kā viņu kursabiedrenēm. Iespējams, ka viņas nedaudz retāk kā vajadzētu parādās lekcijās.

Pasniedzēju mistiskā pretimnākšana viņām daudziem studentiem tā arī paliek neatrisināts rēbuss. Jo īpaši brižos, kad redzi – svarīgos semināros un lekcijās viņas kaujas ar miegu tieši tāpat kā tu pats pēc studentiskā jautrībā aizvadītās parāgūšās nakts.

Tikai retajam ienāk prātā, ka šīm

meitenēm līdzās lekciju apmeklēšanai, referātu rakstīšanai un bibliotēku lasītavās obligātās literatūras lasīšanai, ir jāpabar, jāsamilo un jābūt modrām par saviem mazuljiem. Jā, viņām ir bērni. Mazi bērni. Un milzīgi liels gribasspēks mācīties.

Nākamajā avizes numurā lasiet sarunu ar vienu no viņām. Universitātes studenti, kura lekciju starpbīdī uz auditorijas galda ir pārtinusi savu mazuli un kuras svarīgākais mērķis šogad ir veiksmīgi absolvēt Universitāti. ■■■